

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-iej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 8.30 — 17 bez przerwy, w soboty do 11

KASA czynna od 12 do 2-iej

Cena numeru **10** groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA 1, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 344-17

ADMINISTRACJA, PRENUMERATA I KOLPORTAŻ 5.13-88

KASA I BUCHALTERIA 220-13

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru **10** groszy

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 2.50, bez odnoszenia zł. 2.20, za prowincję miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr. Oddziały: „NAPRZOD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a, „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12, „ŁÓDZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29, „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64, „ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kelle-Krauz 1, „ROBOTNIK POZNANSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Stroma 24, „ROBOTNIK BIAŁOSTOCKI” Białystok, Rynek Kościuszki 29, „ROBOTNIK WILEŃSKI” Wilno, ul. Dąbrowskiego 12

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wys. 1 mm. w tekście gr. 70, zwyczaj. gr. 50, miejsca zastrz. gr. 90, lekarskie gr. 35, nekrologi do 60 mm. gr. 30, powyżej 60 mm. gr. 40, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwania pracy gr. 5 za wyraz. Nasza rubryka — bezpłatnie. Komunikaty, tabelarycz. zł. 1. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Sześciu zabitych i szesnastu rannych Katastrofa pociągu pośpiesznego na linii Katowice—Warszawa

PAT. donosi:

Dnia 7 b. m. o godz. 12.07 pociąg pośpieszny nr. 204, zdążający z Katowic do Warszawy, uległ na stacji Pruszków katastrofie.

Według tymczasowych danych, stwierdzonych na miejscu, przyczyną katastrofy była

**NADMIERNA SZYBKOŚĆ
POCIĄGU.**

przyjmoanego na stacji Pruszków na tor bocznym, co spowodowało wykoślenie się. Na taśmie kontrolnej stwierdzono szybkość 90 km. na godz., zamiast dozwolonej na tym odcinku szybkości 40 km. na godz.

W katastrofie

UTRACIŁO ŻYCIE 6 OSÓB.

a mianowicie: Skibniewski Dobie sław z Piotrkowa, dr. Krynicki Stefan z Katowic, Steinhagen Stefan z Częstochowy, Steinhagen (junior), oraz jedna kobieta (ok. lat 40-tych) i mężczyzna z obsługi kolejarzy, których nazwiska nie zostały dotąd ustalone.

16 RANNYCH.

Ranni zostali: Ślaczka Józef z Katowic, Wochraci — konduktor wagonów sypialnych. Hygielski Władysław — palacz P. K. P., Stawowski Edmund — konduktor bagażowy. Łwiniński Zygmunt z Łodzi, Sobański Jan z Warszawy, Dwojak Marcin z Rembertowa, Kilińska Maria z Radomska, Steinhagen Julia z Częstochowy, Litoborski Wacław z Warszawy, Filscherowa Rozalia z Chorzowa, Kościubiński Władysław z Warszawy, Krześniak Jan z Piotrkowa, Raczyński Henryk z Nowogrodka, Dobrowolski Piotr z Wołomia i Gałęwska z Tworek.

Śledztwo wdrożone przez władze kolejowe i prokuratorskie w toku.

Akcja ratunkowa została zorganizowana natychmiast i stała na wysokości zadania.

W szczególności zasługuje na wyróżnienie

SPRAWNOŚĆ POMOCY SANITARNEJ,

którą zorganizował kpt. dr. Rydygier. Ranni zostali umieszczeni

ni bądź w szpitalu miejscowym, bądź też zostali przewiezieni do szpitali warszawskich. Natychmiast po wypadku na miejsce katastrofy przybył min. komunikacji, płk. Urych, w towarzystwie podsekretarza stanu, inż. Piaseckiego.

Nieszczęśliwym oraz śmiertelnym wypadkom ulegli podróżni, znajdujący się w dwóch zagranicznych wagonach drewnianych, które zostały rozbite.

Polskie wagony konstrukcji stalowej wyszły z katastrofy bez

szwanku, co zmniejszyło rozmiary katastrofy.

Hitler na inspekcji wschodnich granic Rzeszy

W kołach berlińskich przypuszczają, że kanclerz Rzeszy uda się w najbliższym czasie w podróż inspekcyjną na wschód. Między innymi mówi się także o możliwości zwiedzenia przez kanclerza Rzeszy umocnień granicznych w Prusach Wschodnich.

Sprawa wysp Alandzkich komplikuje się coraz bardziej

W odpowiedzi na stanowisko ZSSR w sprawie wysp Alandzkich Szwecja i Finlandia zacieśniły

współpracę wojskową. Do Sztokholmu przybył z oficjalną wizytą fiński minister obrony Niukkamen. Minister Niukkamen podejmowany był śniadaniem przez ministra Sandlera, zwiedził Sztokholmski batalion pancerny, lotnisko wojskowe Barkarby oraz fabrykę Bafortha, gdzie Finlandia zamierza poczynić większe obstalunki.

W wywiadzie prasowym minister oświadczył, że Finlandia dąży do jak najściślejszej współpracy ze Szwecją również w dziedzinie obrony, zwłaszcza jeśli chodzi

o współpracę ze szwedzkim przemysłem wojennym. Cele polityki zagranicznej Szwecji i Finlandii są identyczne. W sprawie Alandów, tylko Finlandia i Szwecja posiadają bezpośrednie zainteresowania, inne zaś mocarstwa zainteresowane są pośrednio. Finlandia pragnie trzymać się zdaleka od ugrupowań wielkich mocarstw, zapewnić nietykalność swego terytorium oraz zachować całkowitą neutralność pod każdym względem.

W zakończeniu min. Niukkamen oświadczył, że opinia Finlandii politycznej, wytworzonej na tle uważa, że zarządzania, zamierzona: celem obrony neutralności wysp Alandzkich odpowiadają również interesom Z. S. S. R. Umocnione wyspy nie zamkną floty sowieckiej w zatoce fińskiej, choćby z względu na brak dostatecznie dalekonośnych dział.

Minister spraw zagranicznych Szwecji Sandler złożył w Riksstagu oświadczenie w sprawie wysp Alandzkich, zaznaczając, że odczuwany wniosek Rządu został wycofany z Rikstagu, debata zaś nie jest pożądana, gdyż pragnie uniknąć polemiki. Następnie Sandler zakomunikował, że poseł szwedzki w Moskwie Winther został wezwany do Sztokholmu, celem udzielenia mu instrukcji, będzie on upoważniony do wyjaśnienia Rządowi sowieckiemu szwedzkiego punktu widzenia w sprawie wysp Alandzkich, co stało się konieczne, zwłaszcza po ostatnich oświadczeniach kierowników sowieckiej polityki zagranicznej.

Jak słychać, poseł ZSSR w Sztokholmie pani Kollataj również została wezwana do Moskwy, celem złożenia sprawozdania z sytuacji wysp Alandzkich oraz celem otrzymania nowych instrukcji Rządu sowieckiego.

Walka z ka'olicyzmem

W ostatnich dniach rozwiązano w Austrii cały szereg stowarzyszeń, w tym 88 katolickich związków pracy.

Echa pożaru centralnego dworca w Warszawie

Bohaterowie walki z ogniem

otrzymali „Krzyże Zasługi” z rąk p. Premiera

DYMIĄCE ZGLISZCZA.

Wczoraj Dworzec Główny w stolicy został częściowo otwarty dla ruchu pociągów podmiejskich i dalekobieżnych, przychodzących i odchodzących. Pociągi przychodziły i odchodziły z pierwszego i czwartego peronu. Perony drugi i trzeci, zaspane walącym się stropem, zostały zabezpieczone.

Na miejscu pożaru przez całą noc dyżurowali strażacy. Zauważyli oni o godz. 5.30 rano dym — wydobywający się ze spalonej hali odjazdowej, od strony ulicy Chmielnej. Wezwano natychmiast motopompę i tlejące się zgliszcza zalano wodą.

JAK WYBUCHŁ POŻAR.

Komisja śledcza pod kierunkiem sędziego Demanta, jeszcze nie ukończyła swych prac

Ustalono, że ogień pierwszy zauważyli pracujący przy budowie robotnik Jan Borysiak, który zorganizował wstępną akcję ratowniczą, a jednocześnie zaalarmował kierownictwo budowy. Robotnicy usiłowali stłumić pożar własnymi siłami. Tymczasem jeden ze strażaków kolejowych zawiadomił straż ogniową, która przybyła na

GM. CE. CENTRALNEGO DWORCA W PŁOMIENIACH

miejsce w liczbie pięciu oddziałów.

ODZNACZENIE STRAŻAKÓW.

Zgodnie z zapowiedzią, w śróde rano p. premier gen. Sławoj-Składkowski dokonał osobiście dekoracji strażaków, którzy bohatercko wyróżnili się w akcji gaszenia pożaru.

Na pl. Marsz. Piłsudskiego stanęli w długim szeregu przedstawieni do odznaczenia. Za nimi oddział P. W. i samochody strażackie.

P. premier przemówił do strażaków:

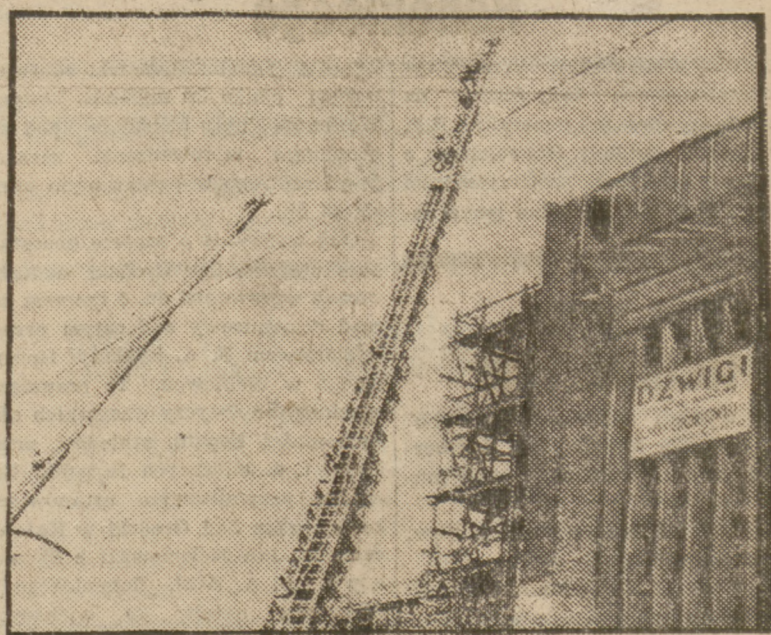
„Oficerowie i szeregowi straży pożarnej.

Za żadną cenę nie wrócą do Rzeszy

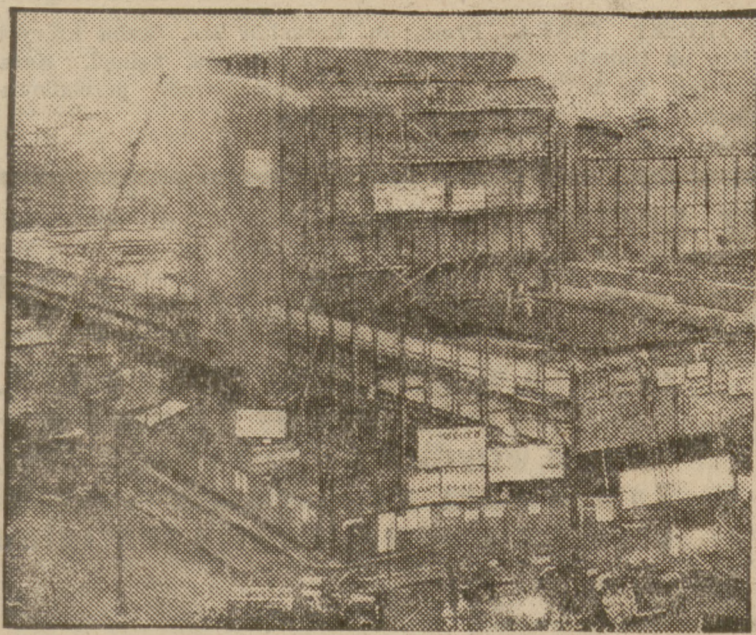
Popełnią zbiorowo samobójstwo jeśli nie znajdą miejsca pod niebem

Pomimo starań komitetu pomocy uchodźcom w celu umożliwienia uciekinierom parowca „St. Louis” wylądowania na wyspie Pinos, rząd kubański nie zamierza, jak się zdaje, podejmować rozmów w tej sprawie. Wczoraj nad ranem parowiec „St. Louis” nadał radiodepeszę, że postanowił ostatecznie wracać do Niemiec. Na wiadomość o tym, komitet uchodźców w Hawanie zwrócił się do prezydenta Roosevelta z pono-

wnym apelem o pomoc dla uchodźców żydowskich, znajdujących się „na pokładzie „St. Louis”. Komitet podkreśla, że wśród tych uchodźców znajduje się przeszło 400 kobiet i dzieci. W dniu wczorajszym w kołach uchodźców w Hawanie krążyła wiadomość, iż 200 Żydów z parowca „St. Louis” podpisało „pakt samobójstwa” — według którego, jeżeli parowiec powróci do Hamburga, odbiorą oni sobie życie.

OBRAZEK Z AKCJI RATUNKOWEJ

PALACE SŁ. RUSZTOWANIA NOWEGO DWORCA

Stanowisko ZSSR

Nowe propozycje Zachodu

Sprawa udziału ZSSR w bloku pokojowym nie schodzi z porządku dziennego. Obecnie są formułowane nowe propozycje państw zachodnich. Mowa o Mołotowa nie przekreśliła optymizmu pewnych kół angielskich i francuskich. Ale w innych kółach wywołała różne, nieraz dość pesymistyczne refleksje. Czy i kiedy — zapytują te inne kół — dojdzie w ogóle do porozumienia z ZSSR? I na jakich warunkach?

O mowie Mołotowa pisaliśmy niedawno, zaraz po otrzymaniu streszczenia PATA. Mamy już urzędowy sowiecki stenogram w „Prawdzie” z 1-go czerwca. Musimy przyznać, że ten sowiecki stenogram robi trochę lepsze wrażenie. Mołotow bowiem kilkakrotnie podkreślał, że ZSSR chce iść razem z państwami demokratycznymi. Nasze zadania — mówił sowiecki premier — „idą po linii interesów innych krajów nieagresywnych; te interesy polegają na tym, by zatrzymać dalszy rozwój agresji i w tym celu stworzyć mocny i skuteczny defensywny front krajów nie-

stały się „fikcją”. Po drugie chodzi o państwa bałtyckie: czy państwa zachodnie wystąpią w razie ataku na te państwa? W tej kwestii — powiedział Mołotow — ostatnie propozycje Anglii nie posunęły sprawy naprzód.

To wszystko. Należy jeszcze przypomnieć krótką wzmiankę Mołotowa na temat „PEWNEGO OGÓLNEGO POLEPSZENIA W STOSUNKACH Z POLSKĄ”.

Tak wygląda treść „exposé” Mołotowa po przestudiowaniu stenogramu. Ale jak ZSSR sformułował swe pozytywne postulaty w odpowiedzi (pisemnej) na ostatnie (przed exposé) propozycje Anglii — niewiadomo. Czy ograniczył się do tego, co powiedział Mołotow?

Mowa Mołotowa została przyjęta na Zachodzie — jak wspomnieliśmy — różnie. Przeważał optymizm, zwłaszcza z początku. Zarzuty pod adresem Zachodu i ustępy o gospodarczych stosunkach z państwami faszystowskimi były zrozumiane, jako FORMY NACISKU na państwa zachodnie dla uzyskania lepszych warunków. Np. „N. Zürcher Zeitung” donosi w korespondencji z Paryża, że mowa Mołotowa nie zrobiła w Paryżu dobrego wrażenia, ale według powszechnej opinii Mołotow „przyjął ZASADĘ (Grund satz) wspólnego defensywnego frontu z państwami Zachodu”. „Temps” jednak — zbliżony do francuskiego MSZ — niechętnie warknął, że 1) właśnie ZSSR powinno najwięcej zależeć na wspólnej gwarancji Polski i Rumunii, bo te dwa państwa — to droga Niemiec do ZSSR; tymczasem ZSSR jest wciąż niezadowolony i stawia dalsze żądania, np. w sprawie państw bałtyckich... A poza tym, — zżyma się „Temps” — czy należało tak publicznie dyskutować szczegóły ewentualnego porozumienia?

To były pierwsze odgłosy. Po tym przysły dalsze refleksje: czy jednak nie kryje się pod tym przeciąganiem sprawy ze strony Sowietów coś innego, — poza podnoszeniem prestiżu i uzyskiwaniem lepszych warunków? I jak daleko można będzie pójść w przyjmowaniu tych nowych warunków?

Pod tym względem ciekawe jest rozumowanie Kerilla w „Epoque”. Stanowisko ZSSR przedstawia on w 3-ch punktach: 1) „AUTOMATYZM” sojuszu — z tym, powiada Kerilla (fanatyczny zwolennik pozyskania ZSSR), trzeba być ostrożnym, bo wówczas losy wojny światowej będą zależały od ZSSR: uzna się za napadniętą, i Zachód „automatycznie” pójdzie za ZSSR; 2) WSPÓLPRAWA SZTABÓW: z tym trzeba być też ostrożnym, bo nie możemy wszystkich swych tajemnic zawrzeć bolszewikom; 3) PAŃSTWA BAŁTYCKIE: ten postulat sowiecki uważa Kerilla za „bezwartunkowo usprawiedliwiony”: Sowiety muszą mieć pewność, że w razie ataku na państwa bałtyckie, wystąpią Anglia i Francja.

Polemika w sprawie ZSSR w prasie zachodniej trwa dalej. Ale sama kwestia przyłączenia się ZSSR do bloku pokojowego przeciąga się, ślimaczy się już od szeregu miesięcy. A sprawa to istotnie ważna i pilna. Ostatnie depeche donoszą, że min. Bonnet zreferował na radzie ministrów ostatnie propozycje Sowietów; i że niebawem zostanie sformułowana odpowiedź anglo-francuska.

W dniu 25 maja odbyła się w Lizbonie konferencja Stałego Komitetu Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego. Konferencja, w której wzięli udział przedstawiciele 11 krajów, odbywała się w nadzwyczajnej przyjaźnej atmosferze wzajemnej pracy nad zagadnieniami dotyczącymi kas oszczędności.

Na porządku dziennym konferencji było sprawozdanie roczne z działalności, oraz zamknięcia rachunkowe Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego za r. ub. Spośród punktów porządku dziennego konferencji wymienić poza tym należy sprawę organizacji mającego się od-

To przeciąganie tak pilnej sprawy nie robi dobrego wrażenia. Czy Sowiety wreszcie się zdecydują?!

K. CZAPINSKI

NIEBYWAŁY SUKCES KOLEKTURY WOLANOWA!

WIELKIE WYGRANE 44 LOTERII

Zł. 100.000	na Nr 55552
75.000	„ 407224
50.000	„ 26648
50.000	„ 156999
Zł. 25.000	na Nr 131643
20.000	„ 128477
20.000	„ 155430
15.000	„ 112836
10.000	„ 122758
10.000	„ 49950
10.000	„ 107416
10.000	„ 22524
Zł. 25.000	na Nr 154543
20.000	„ 68955
20.000	„ 9801
10.000	„ 61231
10.000	„ 108353
10.000	„ 34480
10.000	„ 71476
10.000	„ 72946

oraz tysiące wygranych poniżej 10.000 padły

WOLANOWA

WARSZAWA, ŁÓDŹ, PABIANICE, LUCK

LOS Y KL. SA JUŻ DO NABYCIA
Zamówienia zamiejscowe załatwia się odwrotnie. P. K. O. 18.814

Zamiast kawy-zimna kąpiel

Jak wiadomo, kraje „oś” nie mają teraz kawy. Prasę tych krajów radzi obywatelom, by zamiast kawy używać namiastek. M. in. jedno z czasopism niemieckich zaleca „dobrą niemiecką herbatę rodzinną”. Ale najoryginalniejsze niewątpliwie „lekarstwo” na kawę znalazło perone pismo niemieckie, które tak pisze:

„Jeśli chodzi o ułatwienie trawienia, to lepiej, zamiast picia kawy czy alkoholu, usłuchać rady księdza Kneippa i wziąć zimną kąpiel górnej części ciała”.

OSTATNI CUD TECHNIKI!

ELEKTRYCZNY APARAT DO MASAZU

Wszystcy piękni i młodzi!

Nie ma ludzi brzydkich ani starych. Są tylko zaniedbani! Elektryczny aparat „Mignon” (pat. N. P. 41591) do masażu twarzy i ciała na 120 lub 220 volt, nadaje się do pielęgnacji każdej cery normalnej suchej i tłustej. Otwiera pory, rozszerza naczyń krwionośne, co tym samym wygładza całkowicie zmarszczki, usuwa wagi, przysusza i t. p., odmładza, czyni cerę świeżą, delikatną i aksamitnie gładką. Niezbędny dla pań szczególnie po gołeniu zapobiega bowiem liszajom i przyszcem. Niezastąpiony przy bólach artretycznych, reumatycznych, atakach wątroby i kamieni żółciowych. Aparat nasz jest najbardziej skuteczny, praktyczny i łatwy w użyciu. Uzany przez powag lekarskie. Sposób użycia dołączony do każdego aparatu. Gwarancja 5-cio letnia. Cena kompletnego aparatu tylko zł. 14. Zamówienia zamiejscowe wysyłamy natychmiast. T. ZAJAC — WARSZAWA R. Krochmalna 48 m. 10. tel. 320-48

Pokwitowania

NA ŁASUCH NA OBOZY CZERWONYCH HARCERZY.

Wpłacają:
Fijałkowski Remigijusz Zł. 5.—
Szymański Bronisław Zł. 5.—
Błaszyk Roman Zł. 5.—
i wzywają tow. tow. Hermana Aleksandra, Maciejewskiego Edwarda.
Związek Zawodowy Drukarzy zebrane na akademii 1-szo Majowej 23.59.

NA CZERWONYCH HARCERZY.

Uchwała Sekcji Składowcy Maszynowych Zw. Zaw. Drukarzy przyznała na Czerwonych Harcerzy Zł. 25.

NA WARSZAWSKI ODDZIAŁ TUR.

Uchwała Sekcji Składowcy Maszynowych Zw. Zaw. Drukarzy przyznała na Warszawski Oddział Tur. Zł. 25.

Posiedzenie Komitetu

Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego

W dniu 25 maja odbyła się w Lizbonie konferencja Stałego Komitetu Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego. Konferencja, w której wzięli udział przedstawiciele 11 krajów, odbywała się w nadzwyczajnej przyjaźnej atmosferze wzajemnej pracy nad zagadnieniami dotyczącymi kas oszczędności.

Na porządku dziennym konferencji było sprawozdanie roczne z działalności, oraz zamknięcia rachunkowe Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego za r. ub. Spośród punktów porządku dziennego konferencji wymienić poza tym należy sprawę organizacji mającego się od-

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy kierownikami kas oszczędności, a Międzynarodowym Instytutem w zakresie prac technicznych i organizacyjnych instytucji oszczędnościowych.

Polskie reprezentowali na konferencji pp.: dr Henryk Gruber, prezes PKO, Mikołaj Dolanowski, prezes Związku Zawodowego KKK, Piotr Jarocki dyr. PKO, oraz mgr Jan Cza-dankiewicz, sekretarz generalny Centralnego Komitetu Oszczędnościowego R. P.

być w roku przyszłym „Światowe Kongresy Kas Oszczędności”, następnie nawiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy

Giovinezza! Giovinezza!

Krzyczano w swoim czasie na wszystkie strony świata, że faszyzm to młodość, to zerwanie z metodami i nawykami starych, że to po prostu odrodzenie całego świata. Nawet u nas studenci uczyli się włoskiej „Giovinezzy” (Młodości) i śpiewali ją z zapałem, zapominając skwapliwie o przekazanej nam przez największego poetę polskiego i jednego z największych poetów świata, Adama Mickiewicza, „Odzie do młodości”, o tym przepięknym i obowiązującym każde serce ludzkie wezwaniu do miłości i braterstwa wszechludzkiego.

Faszyzm nie chciał braterstwa, gardził pokojem. Mussolini po zawarciu układu latera-

neńskiego, regulującego stosunki z Papieżem, wygłosił w parlamencie przemówienie, a w przemówieniu znalazły się słowa: „Io, ancora io, poi il mio cane, e finalmente il mio prosimo” (Ja, jeszcze raz ja, potem mój pies i na ostatku mój bliźni). Mussolini zacytował te słowa, jako hasło starożytnych Rzymian, których w dążeniu do imperium włoskiego użył naśladować we wszystkim.

Przy takim światopoglądzie nie ma miejsca na współpracę i współdziałanie narodów, ale jest co najwyżej miejsce na wojnę wszystkich ze wszystkimi o wszystko. W naszej „Odzie do młodości”, zrodzonej w atmosferze młodości genialnego poety,

prawo jest siłą i potęgą jedyną, we włoskiej „Giovinezzy” siłą jest prawem jedynym. Silnemu wolno wszystko, jego wola jest prawem i rozkazem. Słabszemu wolno nic, pozbawiony jest głosu i prawa do życia.

Taka była praktyka życiowa starożytnego Rzymu. Triumfator rzymski prowadził w pętach tych, których pokonał, aby cały Rzym widział, co się dzieje z królami, którzy chcieli zachować wolność swego kraju i nie uznawali siły oręża rzymskiego. Dziesiątki tysięcy jeńców sprzedawano za drogie pieniądze i kto miał odpowiednie środki, mógł sobie kupić nie tylko doskonałego kucharza czy piękną tancerkę, ale i uczonego, czy

li „gramatyka”, jak ich wtedy nazywano.

Ale potem Rzym, ten Rzym, który był taki potężny, gdy utrzymywał się w pewnych granicach, przeludnił się od masy niewolników i władca został zmajoryzowany przez ofiarę swego podboju. Starożytna bezrobotność (naprzykład za Juliusza Cezara było w samym Rzymie 300.000 bezrobotnych obywateli rzymskich, których Cezar zdołał zredukować do połowy tej liczby) miała źródło w niewolnictwie. Niewolnicy stawali się rzemieślnikami, pisarzami, lekarzami, nauczycielami i byli odnajmowani za wynagrodzeniem każdemu, kto mógł płacić. Co więcej, panowie rzymscy kształcili nawet gladiatorów, tancerki i prostytutki i ciągnęli z nich duże zyski, ale tylko do czasu, gdy duch niewolnika opanował ich własnego ducha i gdy po dniach niesłychanych triumfów przyszły dni schyłku i upadku.

Rzym starożytny żył na własną rękę i nie miał doświadczenia. Nie wiedział, że podbijanie innych w niewolę prowadzi zawsze do niewoli nawet największych zdobywców i zwycięzców. To, co na pewnej określonej przestrzeni jest głębią, staje się na większym obszarze płytszym, melizną, moczarem. To już jest doświadczenie i każdy absolwent kilku klas gimnazjum, jeśli tylko uważnie czyta swoje podręczniki, wie o tym dobrze. I każdy spotyka się w życiu tysiące razy z sentencją, że historia jest mistrzynią życia.

Tylko nie dla faszyzmu. Faszyzm zaczyna od nowa, jakby żadnej mistrzyni życia nie było, jakby się cały świat zaczął od nich. Nauragano dużo starym dyplomatom, że to sa-

landuły, niedorajdy i t. d. Faszyzm pozaprowadzały inowacje i tak zwany ster polityki zagranicznej pooddawały w ręce młodych, nie obciążonych wiadomościami historycznymi i wolnych od własnych doświadczeń życiowych. Kierują się oni swoistym „widzimisem” i pudlują paskudnie. Ribbentropowi wydało się, że Polska na gest faszyzmu cofnie się grzecznie, odda mu Gdańsk i zbuduje mu autostradę, żeby mógł pojechać na jej najdalszą niemiecką „przełęcz życiową”, na taki „Lebensraum”, gdzie Moskwa staje się przedmieściem Berlina. Grafowi Ciano widziało się, że gdy teść mocno skrzyrzy „demoliberalną” Francję, to Tunis razem z Korsyką i Nizzą automatycznie wróci do Włoch. Obie „Giovinezzy” nie miały racji. Świat oświł się z faktem istnienia krzykalstwa politycznego i pustej grandilo kwencji. Chcesz Tunisu? Przyjdź i weźmij sobie kawalek. Ale uważaj, żeby ci się nie przytrafiło coś złego. Abisynia to nie wojna, przecie, Albania także nie wojna. Bezbronnym Abisynczyków, pozbawionych samolotów i gazów trujących można było pognać, małąk Alabanie można było „makryć”, ale z Francją może być całkiem inna sprawa.

I oto nastaje niemiła stagnacja. We Włoszech nie ma kawy. Kilo kosztuje 200 lirów i to tylko dla takich, co wiedzą, gdzie jej szukać. A przecie Abisynia to kraj kawy płynącej. Tylko, że podobno Harrar, okolica wybitnie kawowa, znajduje się w ręku „buntowników”. Więc propaganda robi swoje i dowodzi, że kawa jest dla włoskiego zdrowia szkodliwa i że najzdrowszy jest w gruncie rzeczy chleb, do którego można dodać trochę cebuli. I bób ma być także bardzo zdrowy. Chciało się Włochom Tunisu, a tu marszałek Balbo raptem donosi Mussoliniemu, że atak na Tunis jest nie możliwy. Na to Mussolini, że można przecie posłać samoloty z bombami. Owszem — odpowiada Balbo — ale Francuzi mają także samoloty, a ich odpowiedź na nalot byłaby bardzo nagła, niespodziewana i przykra. „Giovinezza! Giovinezza!”

W Niemczech odkryto niedawno szkodliwość tytoniu i stwierdzono fatalne skutki przejadania się. Głowę chłodno, brzuch głodno. Brzuch głodno,

można, ale głowa już dawno przestała być chłodna i zaczyna się niepokojące majaczenie. Wojna na nerwy jest dla jej wy-

nalazców przegrana. Stary Bismarck mówił wprawdzie: Siła przed prawem! — ale mówił także, że należy zachowywać miarę i nigdy nie mieć na karku zbyt wielu nieprzyjaciół. Ribbentrop zwał sobie na kark cały świat nieprzyjaciół. Teraz propaganda ma odrobić te grube przegapienia. Czy je odrobi? Chyba nie. Świat zaczyna nareszcie czytać arcy-nudny „Mein Kampf” i każdy z narodów wie, że może się w tym senniku narodowo — „socjalistycznym” doczytać bardzo ciekawych rzeczy o sobie. Niemiecki „Lebensraum” nie ma granic. Gdziekolwiek sięgnie niemieckie spojrzenie, tam burdzi się ochota zdobywczą. Młodość i brak doświadczenia, podniesione do poziomu najwyższej mądrości życiowej, mszczą się na tych, co nadmiernie uproszczili sobie życie i myśleli, że magii politycznej będzie się wszystko udawało, tak jak z Austrią, z Suedetami, z Kłajpedą, z Albanią.

Autarkia? Dobrze — odpowiada świat faszyzmowi — będziesz miał autarkię. Najprzód ty i twój pies, a dopiero potem świat? Doskonale, i świat ma swojego psa, któremu da pierwszeństwo przed wyznawcą takiej zasady. Wszystko, co zrazu było taką oszłamajającą nowością, taką „Giovinezza”, takim „Horst - Wessel - Liedem”, okazuje się na dłuższą metę nudną piłą, blufem, dyrdymałką. Nikt nie lekceważy mistyką politycznych, którzy jadą na tygrysie i zsiąć z niego nie mogą. Wiadomo czego tacy mogą narobić w świecie. Ale też nikt nie przecenia macherów zamętu. Wiemy, że świat powstał z chaosu i czasem ten chaos przypomina o sobie, ale po chaosie nastąpi porządek, ład, panuje rytm i prawo. Ład i prawo wezmą zawsze górę nad chaosem i zrytmizują każdą choćby najdziksza siłę. Niedoświadczona młodość napsoci za pewne, z tym trzeba się liczyć, ale dostanie za to co jej się należy. Rodzice zaś takich „niesfornych Dyziów” zapłacą go-podarzom za powybijane szyby. Taka jest od wieków siła prawa wobec hulażącej samowoli nieokiełznanej i nie panującej nad sobą siły.

P. HULKA-LASKOWSKI

Rodzina hrabiego Ciano

Hr. Ciano jest zięciem Mussoliniego i ten fakt rzuca pewne światło na karierę polityczną tego najmłodszego z pośród ministrów spr. zagr. Europy. Mało jednak wie się o tym, że należy on do rodziny, która dzięki faszyzmowi znalazła się w symbolicznym gronie 100 rodzin największych kapitalistów Włoch.

Włochami rządzi obecnie oligarchia. W pewnym uproszczeniu dwie oligarchie: wielki kapitał i biurokracja faszyzowska. Z jednej strony 100 rodzin, z drugiej 100 tys. sekretarzy faszyzowskich, związkowych, burmistrzów i t. d. Oligarchia kapitalistyczna ma w swych rękach dzwignię finansową, biurokracja polityczną. Czynnikiem koordynacji jest Mussolini. Czasem jednak kapitał i polityka łączą się. Tak jest właśnie na przykładzie rodziny Ciano.

FASZYZM ŹRÓDŁEM FORTUNY.

Rodzina Ciano należy do tych, które potrafiły w pełni wyzyskać swoją parantele z Mussolinim i te możliwości, jakie wytworzyła dyktatura, sprzyjająca eksploatacji gospodarstwa włoskiego i powstaniu olbrzymich fortun kosztem nędzy ludności. Ciano nie zaczęli zresztą od niczego, jak wielu innych, którzy pokrewieństwa czy powinowactwa z Mussolinim potrafili wyzyskać do... napełnienia swych kieszeni. Nie byli jednak również kapitalistami w większym stylu, jak np. rodzina Pirellich. Ojciec obecnego ministra — Constantino Ciano był armatorem w Livornie.

Fortuna rodziny Ciano zaczyna rosnąć z chwilą dojścia Mussoliniego do władzy. Duce mianował Ciano — ojca przewodniczącym Izby („parlamentu”) faszyzowskiej, przemianowanej w ub. r. na „Izbę Związków i Korporacji”. Constantino Ciano pozostał jedną z „szarych eminencji” Mussoliniego, umiejąc to należyście wyzyskać. Działalność rodziny nie ograniczyła się już do eksploatacji kilku statków handlowych. Stała się bardziej wszechstronna i obejmuje już dziś znaczną ilość przedsiębiorstw: budowy okrętów, artylerii, torped, materiałów wybuchowych, maszyn, wyrobów chemicznych i rozmaite kopalnie. A więc głównie przemysł wojenny, który stanowi w faszyzmie główną gałąź. To jednak nie tłumaczy jeszcze całkowicie szybkiego wzbogacenia się.

Trzeba sobie również zdać sprawę z przemian, jakie zaszły w gospodarce Włoch, gdzie powstały olbrzymie trusty, działające pod bezpośrednią i pośrednią kontrolą państwa faszyzowskiego, które uratowało od upadku wiele przedsiębiorstw i po daniu im odpowiednich zastrzyków, gwarantuje obecnie zainwestowane tam kapitały prywatne. Niesłychana koncentracja kapitałów wyszła na korzyść przyjaciół i krewnych Mussoliniego: lepsze miejsca zarezerwowano dla nich.

Interesy rodziny Ciano są w wyżej wymienionych przedsiębiorstwach reprezentowane głównie przez dwóch wujów ministra, emerytowanych admirałów: Artura i

Aleksandra.

Artur Ciano stoi na czele wielkiego towarzystwa budowy okrętów, maszyn i artylerii **Odero-Terni - Orlando**, związanego z trustem metalurgicznym Terni i wytwórnią torped Whitehead z Triestu związaną ściśle z angielską (!) znaną firmą Vickers. Można również znaleźć Artura w innych towarzystwach głównie zbrojeniowych, jak Włoskie Towarzystwo Metalurgiczne w Genui i Metalurgia z Brescii.

Wuj Aleksander ma „zainteresowania” bardziej urozmaicone. Interesują go przede wszystkim sprawy żeglugowe: stoi na czele grupy armatorów Tirrenia - Florio - Cibra.

Reprezentuje również interesy klanu Ciano w licznych przedsiębiorstwach, działających w północnej Afryce francuskiej (!), jak Algierskie Towarzystwo Żeglugowe Afryki Półn., Towarzystwo Kopalni Tunisu i Algieru i „Tosfatach” paryskich. Pozostaje również (anonimowo) w ścisłych związkach finansowych z multimilionerem Donegani, który ma udział 3.200 akcyj, w „Tosfatach” Tunisu.

Oczywiście tego rodzaju fakty wyjaśniają wiele, gdy faszyzm zalicza Tunisu do „obszaru życiowego” Włoch. Zresztą nie tylko Tunisu. Po za tym przypomina się inne „przedsiębiorstwo” rodziny Ciano — dziennik „Il Telegrafo” który prowadzi od wielu lat gwałtowną kampanię rewindykacyjną co do Korsyki.

POLITYKA ZAGRANICZNA A INTERESY RODZINY CIANO.

Nie sposób pominąć rzucających się w oczy związków polityki hrabiego — zięcia z interesami rodziny Ciano.

Ciano nie ograniczają się bynajmniej do przedsiębiorstw, powierzonych b. admirałom Arturowi i Aleksandrowi. Są również mocno zaangażowani w przedsiębiorstwach i towarzystwach, które skupiają największych kapitalistów włoskich i zagranicznych. Mają znaczne udziały w truście chemicznym Montecatini, gdzie siedzą rodziny: Pirelli i Donegani. Trzeba przypomnieć, że „Montecatini” pozostaje w ścisłych związkach z wielkimi trustami niemieckimi: Sie mensa (przemysł elektrotechniczny), Metallgesellschaft, I. C. Farben (przemysł chemiczny) oraz z wielkim trustem angielskim: Imperiat Chemical Industries, w którym, jak wiadomo, zasiada premier Neville Chamberlain. Można również znaleźć rodzinę Ciano w oddziałach właścicieli wielkich przedsiębiorstw międzynarodowych jak „Edison” i „Dynamite Nobel”.

Interesujący jest również — po zdobyciu Albanii — fakt obecności rodziny Ciano w Albańskim Towarzystwie Naftowym.

Jak widzimy rodzina Ciano potrafiła w pełni wyzyskać warunki ustroju faszyzowskiego i swe związki rodzinne z ojcem faszyzmu — Mussolinim.

Przykład rodziny Ciano odzwierciedla stosunki „nowych Włoch” i rzuca charakterystyczne światło na rolę jaką potencjał kapitału odgrywa w obecnych wydarzeniach europejskich.

Z. S.

PLASZCZE nieprzemakalne „York” męskie i damskie
Hurt-detal Jerozolimka 33 róg: Marszałkowskiej, gdzie „Orbis” w podwórzu

Nowe książki

JAN CYNARSKI - KRZESŁAWSKI: WALKA O SZKOŁĘ NA PÓŁNOCNYCH KRESACH PAŃSTWA. Warszawa, Księgarnia Hoesicka.

Ciekawie to wspomnienia inspektora szkolnego z czasów okupacji niemieckiej, mianowicie z 1917 i 1918 r., dotyczą momentu przekazywania szkolnictwa Polakom przez władze niemieckie, które chciały pokazać, że budują państwo polskie, bo im to było potrzebne ze względów politycznych, a równocześnie układały projekty zaanektowania jak największych obszarów po zwycięskiej wojnie.

Nasza akcja niepodległościowa dążyła do tworzenia państwowości jeszcze przed jej uzyskaniem, do budowania jej zrębów siłami jednostek, dążących do jasno wytkniętego celu: zdobycia niepodległości i z niezłomną wiarą w swój ideał.

Bojowe nastawienie, odwaga cywilna i śmiałość zamierzeń cechują politykę inspektora szkolnego w Łonży, a potem w Siedlcach.

Urządowanie pod władzami niemieckimi, które dbały o swój „prestż”, a z drugiej strony wobec postawy ster ziemiańskich i mieszczańskich, niby oburzonych na współpracę sfer niepodległościowych z Niemcami, a w rzeczy samej gotowych do ugody z wszel-

kim najazdem — było prawdziwym tańcem wśród mieczów.

Podjęte do pracy znajdował autor w pędzie ludu do zakładania szkół, w przychylnym ustosunkowaniu się do władz polskich nauczycielstwa i wszędzie obecnych peowików.

Wspomnienia tchną młodzieńczością i zapałem czasów legionowych. Czyta się je lekko i przyjemnie, trudności bowiem i przeszkody, o których mówi autor, oprostowania wiara w zwycięstwo sprawy. Dla nas, pamiętających te czasy, jest to miłe przypomnienie, dla młodych może to być piękna podnieta do walki.

Wł. Weychert-Szymanowska.

MYDŁO DO GOLENIA CAZIMI

uspianiale się pient, zmiekcza doskonale nawet najtwardszy zarost, działając zbawicznie na naskórek twarzy. Oszczędne w użyciu.

Metody walki z bezrobociem młodzieży w Belgii

Zagadnienie bezrobocia młodzieży jest w Polsce problemem o niezmiennie doniosłym znaczeniu nie tylko ze względu na wpływ okresu młodości na kształtowanie się całego, dalszego życia jednostki, ale również i dlatego, że młodość w Polsce stanowi znacznie wyższy odsetek ludności zdolnej do pracy, niż w innych krajach europejskich. Z tego względu odpowiednie wykorzystanie obcych doświadczeń w dziedzinie metod walki z bezrobociem młodzieży zasługuje na specjalną z naszej strony uwagę.

Ostatni numer „Informations Sociales” przynosi nader ciekawe sprawozdanie o walce z bezrobociem młodzieży w Belgii. Według spisu z r. 1937 liczba bezrobotnej młodzieży (do 25 lat) wynosiła w tym kraju około 29.000 mężczyzn i 5.500 kobiet, t. zn. odpowiednio 15,7% ogółu bezrobotnych mężczyzn i aż 39,0% bezrobotnych kobiet. Większy odsetek bezrobotnych młodych kobiet tłumaczy się ogólnie znanym zjawiskiem mniejszego udziału na rynku pracy kobiet w starszym wieku z powodu wychodzenia z małż.

Przy rozbiciu młodzieży belgijskiej na grupy od lat 15 do 18 i od lat 18 do 25 okazuje się, że bez-

robocie w młodszej grupie jest prawie trzy razy rzadziej spotykane niż w grupie starszej. Pochodzi to stąd, że młodzież w wieku 15—18 lat zatrudniana jest w t. zw. zajęciach przejściowych, np. w charakterze gońców, gazeciarzy, uczniów w przemyśle spożywczym, gastronomicznym, litograficznym, hotelarskim i t. d. Zajęcia takie, nie dając odpowiedniego wykształcenia zawodowego, zapewniają młodemu chłopcu czy dziewczynie 2—3-letni zarobek, a następnie przyjmują się na ich miejsce innych, młodszych. W znacznej mierze stan taki przyczynia się do bardzo słabego przygotowania zawodowego młodzieży. Wśród bezrobotnych poniżej 25 lat w tak u przemysłowym kraju, jak Belgia, jedynie 4% uczęszcza do szkoły zawodowej (w r. 1937). Od r. 1937 do r. 1939 zapisało się na kursy zawodowe jedynie około 2.000 osób, głównie z pośród bezrobotnych. Dopiero ustawa ze

stycznia r. b., stwarzając przymus dokształcania się bezrobotnych pod groźbą utraty zasiłków, postąpiła sprawę walki z bezrobociem młodzieży znacznie naprzód. Okazało się bowiem, że zagadnienie bezrobocia młodzieży, wobec braku robotników wykwalifikowanych, to niemal wyłącznie kwestia odpowiedniego jej wykształcenia. Młodych bezrobotnych podzielono na dwie grupy: pierwsza pobiera dokształcenie zawodowe bezpośrednio w odpowiednio do tego przygotowanych fabrykach, druga w szkołach zawodowych. Ścisłe połączenie systemu kursów i szkół dokształcających z siecią biur pośrednictwa pracy zapewnia rozładowanie w krótkim czasie bezrobocia młodzieży w Belgii. Natomiast próby zastosowania systemu obozów pracy nie dały w Belgii dużych rezultatów — w trzech ośrodkach pracy przebywało w r. 1938 zaledwie 170 bezrobotnych.

Czystość i świeżość PUDER SUDORYN OD POTU (APKOWALSKI)

Przegląd prasy

DWORZEC NIE MIAŁ SZCZĘŚCIA.

Pisząc o tym, jak już długo buduje się Dworzec Główny w Warszawie i na jakie udręki nierazona była publiczność „Kurier Polski” twierdzi, że nad Dworcem zawisł jakiś pech:

„Dość powszechnie utrzymuje się wiara, że nie tylko poszczególne ludzie i zesp. j., ale i całe kwestie, zagadnienia, przedsiębiorstwa „mają szczęście” albo go „nie mają”. Są pod wpływem „bóstwa szczęśliwości” albo pod działaniem „nie-szczęsnego fatum”. O warszawskim węz. kolejowym można bez zęsa powiedzieć, że nie ma on szczęścia.

Pamiętamy wszyscy zimowe „paraliż ruchu” w okresie zwiększonych wyjazdów świątecznych. Teraz na progu lata, spadło na węz. nowe nieszczęśliwe zdarzenie losu w postaci pożaru nowego dworca.”

STRATY.

Jakie szkody wyrządził pożar? O tym piszą różnie:

„Jedni mówią, że straty wynoszą tylko kilkadziesiąt (około 800) tysięcy złotych, inni sięgają do milionów. Zapewne wkrótce dowiedziemy się prawdy ze strony powołanej”.

PRAWDZIWE OBILICIE KRAJU

„Tygodni” „Epoka” tak ocenia wyniki ostatnich wyborów samorządowych:

„Wybory wykazały, że w społeczeństwie istnieją i zyskują na siłach samodzielne prądy ideowe, zrodzone z potrzeb, dążeń i ideałów wielkich odłamów narodu, prądy reprezentowane przez niezależne, masowe stronnictwa polityczne, które — jakkolwiek skupiają pod swymi sztandarami przytłaczającą większość obywateli — odsumiute są od decydowania i kontroli w najistotniejszych zagadnieniach państwowych na rzecz Ojczyzny, obdarzonego niepiśmianym prawem, nie mniej jednak rzeczywistym mo-nopolu politycznym. Stronnictwa polityczne wyrażają rzeczywistość opinii społeczeństwa, odzwierciedlają główne prądy i kierunki społeczno-ideowe, nurtujące najszersze masy ludności. Prawdy tej nie zasłania naiwne sztuczki stylistyczne prasy ozonowej, która wynik wyborów samorządowych usiłuje przedstawić jako... wielki sukces swego stronnictwa, jako triumf idei monopartyjnej i klęskę t. zw. partyjnicztwa! Żonglerka liczbami nie wpłynęła przecież na rzeczywiste ułaskotkanie stosunków politycznych w kraju. Nie zmniejsza ani o cal trwającej od wielu już lat rozpi-

tości między nastrojami społeczeństwa a oficjalnym życiem politycznym. Może ją tylko pogłębić”.

HITLEROWSKI PLAN DECECHIZACJI „PROTEKTORATU”.

„Warszawski Dziennik Narodowy”, podaje informacje o barbarzyńskich metodach, stosowanych przez władze niemieckie w Czechach i na Morawach. „Protektorat” „przystąpił do wprowadzenia w życie szeroko opracowanego planu germanizacyjnego, opartego przede wszystkim na niemożeniu

się przyczyną powstawania różnych chorób, odbierają apetyt, tworzą złe przemianę materii. Należy dbać o normalne funkcjonowanie żołądka i kłesać przez regularne wypróżnienia.

ŻIOŁA Z GÓR HARCUL DRA LAUERA

„Działają się przy obstrukcjach, normują trawienie, czyszczą żołądek i bezboleśnie, przeciwdziałają tworzeniu się kamieni, wydalać substancje gnilne, nie wywołują przyzwożenia. Stosowane są również skutecznie w cierpieniach wątroby, nerek i pęcherza, kamieni żółciowych, reumatyzmie, artretyzmie, hemoroidach i otyłości.”

ŻIOŁA Z GÓR HARCUL DRA LAUERA

Kometa

Kometa, o której obecnej wizycie tak jest głośno, jest niezwykłym gościem na firmamencie niebieskim. Gwiazdy stałe mają swoje miejsca i drogi, kometa natomiast pojawia się jakby nieoczekiwanie, w długich stosunkowo odstępach czasu. Jej przybycie wprowadza niepokój zarówno na niebie jak i w umysłach. Po nazwyczajnej gwiazdzie ludzie spodziewają się czegoś nadzwyczajnego i z pewnością bezpodstawnie łączą jej zjawienie się z zapowiedzią klęsk, wojen, kataklizmów. Tak sądzą ludzie zwykli. Dla uczonych jest kometa przybyszem wprawdzie rzadkim i mile widzianym, ale przecież rządzącym prawami i okresami, które z góry da się przewidzieć i obliczyć.

„kolnietwa. Równocześnie niszczą samodzielną gospodarkę Czech i Moraw. Czynniki to brutalnie, nie wahając się przed zbrodnią (zastrzelenie w więzieniu berlińskim dr. Sehaniny, za działalność antyniemiecką, prowadzoną jeszcze w Niepodległej Czechosłowacji). Ale „protektorzy” nie poprzestają na „robocie” w czasie pokoju, niepewni Czechów, zaniepokojeni wzrastającym ich biernym oporem, opracowali plan dezechizacji „Protektoratu” na wypadek wojny:

Plan ten polega na podziale Czech i Moraw na szereg stref, z których, w miarę rozwoju wypadków wojennych, ludność męska, w liczbie 1.750.000 ma być kolejno umieszczona i przeniesiona do obozów koncentracyjnych w głębi Rzeszy Niemieckiej. Jest to pierwsza bodaj w historii cywilizowanych narodów tego rodzaju próba zapewnienia sobie bezpieczeństwa na ziemiach okupowanych i odebrania im charakteru narodowego. Pomysł zajęte godny starożytnych satrapów wschodnich i tych czasów, kiedy podbita ludność jeśli nie wyrzynano, to niemal w całości uprowadzano w niewolę. Pomysł świadczy o tym, jak wyglądałaby Europa po zaprowadzeniu w niej ludu niemieckiego, o którym tak często i chętnie mówi kanclerz Hitler oraz jego najbliżsi subalterni.

Oburzenie „Warszawskiego Dziennika Narodowego” na „Trzeci” Rzeszę i wyraża sympatii oraz współczucia dla Czechów są słuszne.

Wciąż jednak na pamięć przychodzą wspomnienia różnych artykułów endeckich, pełnych uwielbienia dla hitleryzmu i jego metod.

S-EK

MAŁY FELIETON

W hitlerowskim raju

Żona blacharza w Poczdamie Emilia Lehmann od kilku dni suszy sobie głowę, jak by też mężowi urządzić niespodziankę w dniu jego urodzin, które mają przypaść w przyszłym tygodniu. Najlepiej przypaść by mu do smaku porządny obiad, taki, jaki przyrządzała

mu za drugiej Rzeszy, zanim zaczęto w Niemczech „heilować” na cześć pana z grzywką i małymi wąsikami à la Chaplin. To byłoby dla Karola najmilsza niespodzianka, ale skąd wziąć?

I pewnej chwili oślnięła Lehmannową zbawienna myśl. Pojedzie po

obiedzie kolejką do ciotki mieszkającej na wsi o 20 kilometrów od Poczdamu, może ta ją poratuje.

Lehmannowa pojechała i wróciła, przynosząc aż 10 jaj, prawdziwych kurzych jaj. Uśmiechała się na samą myśl, jak to uciechy się Karol, gdy mu na śniadanie w dzień urodzin poda dymiącą jajecznicę z czterech jaj, a na obiad przyrządzi omelet dla wszystkich trojga, tj. dla męża, dziecka i dla siebie.

Tymczasem trzeba było dziecku dać kolację. Lehmannowa ugotowała jajko i dała chłopcu.

Nazajutrz ma Lehmann bawić się z rówieśnikami na podwórzu, nieomieszkał pochwalić się przed nimi, iż wczoraj jadł jajko.

Dzieciaki nie uwierzyły, ale mały Hans Schulz opowiedział swojej matce, jaki to z tego Lehmana kłamca.

Schulzowa, idąc po zakupy na miasto, wstąpiła do Lehmannowej.

— Tu w całej dzielnicy nie dostać jajka na lekarstwo — powiedziała Schulzowa — a pani jakos umie z pod ziemi wydostać. Może odstąpiła by mi pani ze dwa jajka.

Lehmannowa odstąpiła Schulzowej dwa jajka. Ostatecznie można omelet zrobić z trzech jaj.

Po obiedzie przyszła do Lehmannowej pani Puffke.

— Wyrzucając śmiecie — rzekła — zauważyłam na śmietniku skorupki od jaj. Po nici do kłębka dowiedziałam się, że pani odstąpiła Schulzowej dwa jajka ze swoich. Pani droga, niech pani mnie także odstąpi. Mój chłopak taki mizerny, doprawdy nie wiem co jest temu dziecku.

Lehmannowej żal się zrobiło dziecka pani Puffke i odstąpiła jej dwa jajka.

Wiadomość o jajkach roznieśli się po całym domu, wynikiem czego było, że pan Lehman na urodziny swe nie dostał ani jajecznicę, ani omeletu.

Zamiast tego przyszedł tego dnia do mieszkania Lehmannów policjant z Gestapo, który spisał protokół, iż Lehmannowie zajmują się nielegalnie handlem artykułami pierwszej potrzeby z pominięciem przepisów, które poddają ten handel ścisłej reglamentacji.

Gdy Lehmana aresztowano, pocieszał płaczącą żonę:

— Nie płacz Emilko. Dwa tygodnie to nie wiek, ale za to ze strony Estonii nie grozi Niemcom niebezpieczeństwo zatargu zbrojnego.

ULTIMUS

Cała Polska

gra i wygrywa

Tam gdzie w każdej Loterii wygrywa się miliony złotych

Tam gdzie tysiące rodzin osiąga szczęście i dobrobyt

Tam gdzie od szeregu lat pada mnóstwo wielkich wygranych

Tam gdzie sprawdza się prawo nieprzerwanej serii szczęścia

a więc w niezmiennie szczęśliwej kolekturze

» NADZIEJA «

Warszawa, Marszałkowska 117 i Miodowa 7

Ciągnięcie 1. klasy już 20 b.m.

Abisynia kosztowała już Włochy 40 miliardów lirów

Z oświadczenia włoskiego ministra Thaon di Revel dowiedziano się, że ogólny deficyt budżetowy od lipca 1934 r. do końca czerwca 1935 r. sięga 42.12 miliardów lirów.

Z drugiej strony oficjalne wydatki na wojnę abisyńską i na cele kolonizacyjne w Abisynii w okresie czterech lat wyniosły 38 miliardów 682 miliony lirów.

Z zestawienia dwóch liczb powyższych wynika, że deficyt włoski jest prawie wyłącznie skutkiem wojny abisyńskiej i potrzeb „imperialnych” po wojnie.

Deficyt, wywołany wojną hiszpańską, nie znalazł dotąd swego frowego obrazu. Prawdopodobnie nie przedko się on ukaże.

Amerykańskie święta — 300 zabitych!

W ubiegłe Zielone Świątki łącznie z week - endem (odpoczynkiem w kraju tygodnia) zginęło w Stanach Zjednoczonych 300 osób.

Wiecej niż połowa tej liczby padła ofiarą wypadków samochodowych, mających już smutną sławę na świecie. Reszta zginęła podczas kapieli, wskutek pożarów, na polowaniu i t. d.

Ponury plon świąteczny

Tydzień angielski

Europa czeka na Chamberlaina. — Laboury Party a służba wojskowa. — Trzeba się spieszyć. — Polska pamięta... — Przekroczone granice cynizmu

Wznawiając specjalną kronikę wydarzeń angielskich i rejestr głosów opinii angielskiej, musimy przez chwilę bodaj zatrzymać się na ogromnej wagi zmianach, jakie nastąpiły w Anglii w ciągu ostatnich dwóch miesięcy. Jeszcze w końcu marca cytowaliśmy głos poważnego tygodnika „Economist”, który pisał:

„Musimy zrozumieć, że darmo nie dostaniemy... (Innym krajom) musimy ofiarować poparcie tak rzetelne i pełne poświęcenia, jakie chcielibyśmy od nich otrzymać w razie potrzeby... Wschód nie będzie walczył o Zachód, jeżeli Zachód nie będzie walczył o Wschód... Jest to być może gorzka pigułka; będzie to oznaczało konieczność obrony np. Polski, w razie zaatakowania jej przez Niemcy... Jeżeli jednak nie podejmujemy tego ryzyka, jesteśmy naprawdy ślepi...”

Spoglądając teraz wstecz, widzimy z perspektywy dwóch miesięcy, że głos opinii angielskiej dotarł jednak do czynników rządzących, zrozumiano konieczność wzajemności zobowiązań, polknięto „gorzką pigułkę”.

Anglia zainteresowała się czynnie Wschodem Europy, tak bardzo zagrożonym przez agresję hitlerowską.

Niestety, nie znaczy to wcale, że Anglia zrobiła już na wschodzie

Europy wszystko co do niej należało, aby pokój zabezpieczyć. Bynajmniej. Politykom, którzy jeszcze nie otrząsnęli się spod wpływów „czaru monarchijskiego”, nie łatwo przychodzi — nawet jeśli założyć, że mają szczerą, dobrą wolę — szybkie przejście do zdecydowanej, twardej polityki antynapastniczej. Dawne kapitulankie nawyki tych polityków przejawiają się wciąż jeszcze, choć coraz słabiej, bo sytuacja jest coraz groźniejsza i nacisk własnej opinii publicznej coraz silniejszy i bardziej zdecydowany. Niemniej jednak groźne dla utrwalenia pokoju objawy występują nadal.

Tyle tylko, że o ile dawniej, kiedy sytuacja była mniej niebezpieczna i dla osadzenia napastników wystarczałyby ramowe wzajemne porozumienie sił pokojowych, politycy „monarchijscy” sprzeciwiali się temu porozumieniu, o tyle dzisiaj, kiedy zwykła deklaracja o współpracy jest już niedostateczna, oni zgadzają się na nią wreszcie, wzbrańając się natomiast przed niezbędnym teraz zobowiązaniem do automatycznego niesienia pomocy ewentualnym ofiarom zamaskowanej nawet agresji.

Miejmy jednak nadzieję, że bezwładność ta zostanie pokonana wkrótce, i że tym razem Chamberlain już się nie spóźni. Nie podob-

na nie dostrzegać, jak wiele tym razem zależy od szybkiego działania rządu angielskiego.

Przełomowa zmiana, jaką dla Anglii było wprowadzenie służby wojskowej w czasie pokoju, zyskała przed paru dniami aprobatę Kongresu Labour Party, którą — jak się okazało niesłusznie — uważano za jedyny wielki czynnik polityczny, sprzeciwiający się militarystyce Anglii. Rzecz prosta, czołowi labourzyści nie szczędzili ostrych słów krytyki rządowi Chamberlaina, którego nieszczerą polityką zeszłoroczną postawiła społeczeństwo angielskie w tak ciężkiej sytuacji, gdy jednakże przyszło do głosowania nad wnioskiem, potencjalnym wprowadzenie służby wojskowej, upadł on 1.670.000 głosami przeciwko 286.000. Patriotyczne na stawienie robotników angielskich

PROPORCJA JEST W „OSI” ZACHOWANA. „St. Louis Post”.

zostało aż nadto jaskrawo zadokumentowane, konserwatyści zaś nie będą odtąd mogli używać „argumentu”, że labourzyści pragną osłabienia Anglii i uczynienia jej bezbroną.

Na ogół jednak sprawa wprowadzenia służby wojskowej jest już „przebrzmiała”, Anglia nie uważa jej więcej za sensację. Uwaga opinii i prasy jest w dalszym ciągu skierowana przede wszystkim w stronę zagranicy. Najwięcej miejsc poświęcają dzienniki wszystkich odmian w sprawie porozumienia Francji i Anglii ze Związkiem Sowieckim i Gdańskowi. O zastrzeżeniach sowieckich pisze „Manchester Guardian”:

„Sowiety żądają specjalnej gwarancji anglo - francuskiej dla państw bałtyckich... Państwa te są już objęte propozycjami anglo - francuskimi, które proponują gwarancję granic każdemu państwu europejskiemu, żądającemu pomocy w razie ataku... Ale co będzie, jeżeli np. Lotwa znajdzie się pod naciskiem Niemiec i jeżeli jej premier zostanie zaproszony do Berlina i potraktowany tak, jak Schulnigg lub Hacha? Co będzie jeżeli Estonia zostanie zmuszona do „zaproszenia” Hitlera na „protektora”? Czy wtedy Estonia, nie sta nie się ofiarą agresji bez wzywania pomocy państw, które gwarantują jej granice? Przypuszczalnie o u niemożliwienie takiego stanu rzeczy chodzi właśnie rządowi sowieckiemu...”

Pismo podkreśla jeszcze, że pośpiech jest tutaj konieczny, poro-

zumienie anglo - francusko - sowieckie musi być zawarte jak najszybciej i powinno być skonstruowane tak, aby w razie agresji niemieckiej zbędne długotrwałe narady nie utrudniały niesienia pomocy ofierze agresji. „Wypadki nie będą na nas czekały”, dodaje publicysta „Manchester Guardian”.

Drugim zagadnieniem międzynarodowym, które nie opuszcza szpalt prasy angielskiej, jest Gdańsk. Stanowisko Polski budzi niezmiennie uznanie. Lewicowy tygodnik „New Statesman and Nation” pisze:

„Gdańsk otoczony jest ze wszystkich stron czujnymi Polakami, którzy gotowi są zareagować na wszelki nieoczekiwany zamach ze strony niemieckiej. W tej chwili groźba zamachu wojskowego nie jest zresztą tak bardzo realna, ale w Niemczech mówi się wiele o „pokojuowym załatwieniu” zagadnienia... Czy plany Hitlera w tej dziedzinie będą skuteczne, zależy w pierwszym rzędzie od Polski, która może znaleźć się pod naciskiem tego samego rodzaju, jak Czechosłowacja we wrześniu. O ile jednak Anglii mogli już zapomnieć o losie Czechów, którzy wkroczyli na drogę kapitulacji,

o tyle Polska pamięta o tym...” W prasie angielskiej panuje przekonanie, że wszelka próba naruszenia interesów polskich w Gdańsku spotkać się musi z błyskawicznym odruchem Polski, choćby nawet próba niemiecka była zamaskowana „pokojuowymi” intencjami.

Na tle znanego wiarołomstwa i cynicznych gwałtów, popełnianych

przez państwa osi Berlin - Rzym, trudno spokojnych, flegmatycznych Anglików czymkolwiek z tej dziedziny zadziwić. A jednak powitanie przez oficjalne, najwyższe czynniki niemieckie i włoskie siateknych „ochotników”, powracających z Hiszpanii, stało się ostatnią kropką, przepełniającą kielich cynizmu i goryczy. Nie można było Anglikom w sposób bezczelniejszy powiedzieć, że przez cały czas trwania krwawej „nieinterwencji” kpiło się z nich w żywe oczy. Nie można też było w sposób ostrzejszy i bardziej wulgarny przypomnieć Chamberlainowi, że zapewnienia jakich mu nie szczędzono w Berlinie i w Rzymie były po prostu wystawianiem kontrahentów z państw demokratycznych na urągawisko.

To też cała prasa angielska podkreśla z powodu uroczystości berlińskich i rzymskich dawną łatwo-wierność rządów państw demokratycznych, które rozczuchwały napastników.

Jeżeli jednak Chamberlain choć dzisiaj zrozumie, że Europa ma w swoim sercu dwa państwa, do których przemawia tylko i wyłącznie zbrojna pięść, jeżeli wyciągnie z tego logiczny wniosek i uczyni to, co jest w jego mocy, aby czym prędzej wszystkie palce tej pięści zerwać i zaciśnąć tuż przed nosem zachwalców, w takim razie krew bohaterów Guadalajary, Madrytu, Saragossy, krew kobiet i dzieci hiszpańskich nie ze wszystkich stron na marne.

WIKTOR GROSZ.

60 milionów ludzi ma przyjechać do Nowego Jorku

Nowojorska wystawa światowa chce pobić wszystkie możliwe rekordy

PANORAMA
NOWEGO JORKU

Amerykanie, naród młody i energiczny, lubią bić wszelkie rekordy, przechwalać się długością swoich mostów, wysokością drapaczy chmur, olbrzymimi kosztami rozmaitych przedsięwzięć. Wszystko to wyraziło się również w sposobie urządzenia i reklamowania wystawy światowej w Nowym Jorku, która ma być największą wystawą świata, bijącą wszelkie rekordy pod każdym względem. Amerykanie już teraz zapowiadają, że wobec ich wystawy wystawa angielska w Wembley przypomina prowincjonalny jarmark. Jest w tym wiele przesady, ale i nieco prawdy.

Ojciec wystawy, a jeszcze bardziej twórcą gigantycznej reklamy tego dzieła jest arcymistrz reklamy, propagandy, występów publicznych, i t. d. p. Grover Whalen. On to puszcza w świat olbrzymie cyfry, oddziaływa na wyobraźnię wielkich i

maluczkich, marzy o pobiciu wszelkich rekordów.

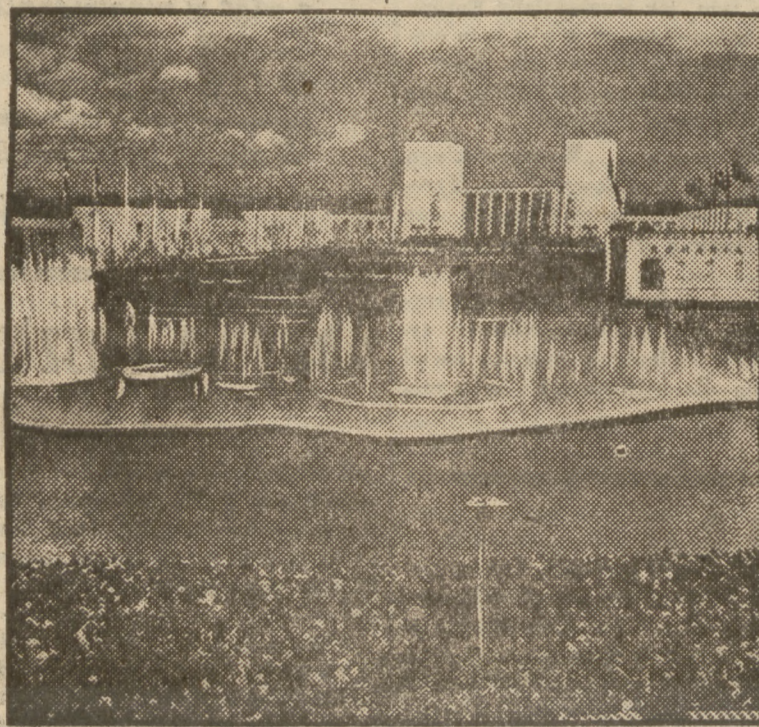
A więc jednym z najbardziej pamiętnych, rekordowych dni ma być dzień 10 czerwca, w którym angielska para królewska przybędzie z Waszyngtonu do Nowego Jorku, aby zwiedzić wystawę. Pan Whalen już teraz zapowiada, że w dniu tym 2 miliony osób będzie się znajdowało na terenach wystawy, będzie stanowiło żywe tło królewskiej wizy-

ty. fra 2 milionów osób, skupionych w jednym miejscu, jest zaiste rekordową. Kongres Eucharystyczny w Dublinie zgromadził milion osób, a liczba ta ułohodziła wtedy za niebyswałą.

Amerykanie lubią liczby zwłaszcza wysokie. Nic dziwnego, że i wystawę traktuje się w bardzo wielu wypadkach z punktu widzenia liczb i statystyk. Przypominają obecnie, że w lutym tego roku większość Kongresu, złożona z prawicowych demokratów i republikanów w tym wypadku, zmniejszyła sumę, której prezydent Roosevelt żądał tytułem wsparcia dla bezrobotnych o 750 milionów złotych. Ale jest rzeczą znamioną, że koszty urządzenia światowej wystawy w Nowym Jorku wynoszą również 750 milionów. Zdobyć tej sumy nie było rzeczą trudną. Pokryto ją częściowo przez wydanie bonów, ale z drugiej

strony miasto Nowy Jork dało 100 milionów zł., stan Nowy Jork przeznaczył na ten cel 30 milionów, inne stany i rządy zagraniczne włożyły w to przedsięwzięcie 320 milionów zł., a Rząd Stanów Zjednoczonych złożył swój udział w sumie skromnej — porównaniu z tamtymi 15 milionów zł.

Ale teraz przychodzi kolej na cyfrę najwyższą, najbardziej efektowną i najbardziej ponętną. P. Whalen zapowiada, że dzięki wystawie zwiedzający zostawią w Nowym Jorku i w Ameryce okragło 5 miliardów zł. A więc znów rekordowa cyfra. Co więcej, po wystawie pozostanie olbrzymi park na miejscu dotychczasowych nieużytków i moczarów, którego wartość obliczają na 500 milionów zł. Pozostaną więc i dyndki wielkiej wartości. Whalen jest, jak widzimy, mistrzem w wyczarowywa-

WEJŚCIE
NA WYSTAWĘ

WYCHÓD Z UROCZYSTOŚCI
OTWARCIA
PAWILONU POLSKIEGO

niu cyfr, od których zwykły śmiertelnik może dostać zawrotu głowy.

Trwała wartość wystawy światowej w Nowym Jorku dla miasta, wyrażająca się w tym, co ona po sobie pozostawi, stanowi również tytuł dumy dla Amerykanów. Stwierdzają oni

z zadowoleniem, że są znacznie praktyczniejsi od Francuzów, gdyż wystawa światowa w Paryżu zakorkowała na długi czas centrum Paryża, nie pozostawiając natomiast miastu nic pod względem urbanistycznym.

60 milionów osób zwiedzi wystawę — zapowiada p. Whalen. Są wprawdzie krytycy, którzy zarzucają twórcom i naczelnemu propagandystce wystawy zbyt brutalny i krzykliwy ton jego reklamy, zarzucają mu pewne nieścisłości i niedokładności natury historycznej, estetycznej i t. d., ale mimo wszystko należą mu przyznać ogromną energię i wielką pomysłowość, która wyraziła się w zorganizowaniu tej naprawy olbrzymiej i rekordowej wystawy.

Martwa natura w

J. PANKIEWICZ Martwa natura z ceramiką

nia się przede wszystkim ów boski ład, gdzie artysta grupując elementy świata wedle jakiegoś systemu formalnego, wypowiada zawartość swej duszy, napięcia swych uczuć i myśli. Trzeba to w końcu zrozumieć, że dzieło plastyczne nie jest „obrazkiem” namalowanym w celu zabarwienia, rozweselenia lub też zasmucenia widza. Dzieło plastyczne jest produktem duchowym o tej samej doniosłości kulturalnej, co dzieło muzyczne lub literackie.

Prof. dr. Walicki organizator wystawy w I. P. S. przytacza we wstępie do katalogu zdanie Pascala o martwej naturze: „Dziwny to gatunek malarstwa — „nature morte” Zmusza nas do zachwytu na widok kopii tych rzeczy, których oryginałami nie rozkoszujemy się nigdy”. Trudno o trafniejsze określenie tego rodzaju malarstwa. Martwa natura bowiem bywa najzupełniej dowolnym zespołem przedmiotów, które pozbawione znaczenia same w sobie mają stanowić jedynie kanwę dla artysty

do rozłożenia jaknajbardziej wyszukanych harmonii formy, koloru i światła. W tym prostym, niewyszukanym temacie objawia się spotęgowana prawda paszyci: czasów, gdzie w najwzkiejszych przedmiotach usiłuje artysta ujawnić stopień swego udoskonalenia. Demokratyzacja sztuki? Owszem, owszem. Ale i coś więcej. Bo w parze z tą „demokratyzacją” objawia się równocześnie „panidealizm” naszego wieku: potrzeba konstruowania porządkowania rzeczy w obliczu Nieskończoności. Potrzeba szukania jedności świata — tożsamości wszystkich rzeczy. Potrzeba zamknięcia kształtów rzeczywistych w ramach własnego, indywidualnego przeżycia świata — tego małego światka, który jako „pars pro toto”, jest dla artysty jednym wielkim tchnieniem Kośmosu.

Martwa natura nie jest bynajmniej tematem nowym. U schyłku XV wieku we Włoszech traktowana jako dekoracja, zdobywa w ma-

larstwie niderlandzkim XVII wieku poczesne miejsce jako temat samodzielny i „samowystarczalny”. W wieku XVIII pomaga ona Chardinowi ugruntować podstawy malarstwa francuskiego, gdzie następnie idee tego świetnego artysty podchwycili godni jego spadkobiercy: Courbet, a później Cézanne, którego martwe natury stają się niebawem fundamentem malarstwa problematyki naszych czasów.

W niedługiej tradycji malarstwie w Polsce martwa natura nie odegrała zbyt poważnej roli. Na wystawie w I. P. S. spotykamy zaledwie kilka dobrych prac z pierwszej połowy XIX stulecia. Druga połowa tego wieku reprezentowana jest na wystawie znacznie poważniej w kompozycjach W. Czachorskiego, A. Gierzyńskiego, W. Podkowskińskiego i W. Słowińskiego. Ten ostatni zwłaszcza imponuje niesłychanym wyczuciem wartości plamy barwnej, układającej się w spokojne, subtelne harmonie

malarstwie polskim

kolorowe. Malarstwo współczesne obfituje w dobre okazy tego rodzaju — od świetnych „Kwiatów i motyli” Wyczółkowskiego, kompozycji Bożnarskiej i Pankiewicza — aż do abstrakcjonistów włącznie. Szczególnie uderzają tu prace Makowskiego, jego prostota formy i siła wyrazu kolorystyczny, dalej klasycznym spokojem owiane i pełne smaku malowidła Mierzejewskiego, zbliżone do tego ostatniego kompozycje prof. Pekalskiego, mocne i oryginalne w układzie formy prace prof. Kowarskiego i K. Mackiewicza, a dalej malowidła Waliszewskiego, Wąsowicza, Czapskiego, Czyżewskiego, J. Cybisa, T. Cybulskiego, Fedkowicza, Hrynówskiego, Jaeschkego, Kramsztyka, Łunkiewiczowej, Pautscha, Piękowski, b-cy Pronaszków, Rafałowskiego, Weiss, Witkowskiego, Zawadzkiego i M. Zuławskiego. Niepozabawione zalet są również prace S. Centnerszwerowej, L. Dołżyckiego, Feurerringa, Frydmana, T. Pruszkowskiego, Radnickiego i bci

Seidenbeutelów. O ile w malowidłach artystów dawnego autoramentu uderza zgodność wizji malarstwie z rzeczywistością i daleko niekiedy posunięte wycucie materialności wyobrażeń na płótnie przedmiotów — o tyle prace malarzy nowoczesnych poddane są przeważnie absolutnej supremacji koloru, bez zachowania tonów lokalnych i charakterystyki wizualnego materiału. Jest to niewątpliwie znak czasu.

W sumie: wystawa niezmiernie ciekawa i doskonale zorganizowana — legitymująca dostatecznie naszą pozycję we współczesnym malarstwie światowym.

K. WINKLER

A. GRABOWSKI

Nakryty stół

L. PEKAŁSKI

Martwa natura z zającem

Detektywom z „Ore-downnika“

Na marginesie manifestacji międzynarodowej w Krakowie

„Ore-downnik“ endecki — jak było do przewidzenia zaniepokojony jest „tajemniczym Zjazdem Międzynarodówki w Krakowie“. Chodzi o to, że z okazji V Kongresu Centralnego Związku Robotników Przemysłu Chemicznego przybyło do Krakowa szereg działaczy robotniczych z Holandii, Belgii, Francji, Szwecji, Danii i Norwegii.

Sprawa nie jest tak bardzo tajemnicza, jakby się to „Ore-downnikowi“ wydawało.

O czym bowiem goście nasi mówili, mógł się dowiedzieć każdy, kto przybył na publiczne i dla wszystkich dostępne zgromadzenie w ogrodzie domu Z. Z. K. Powód zaś przybycia towarzyszy z Europy zachodniej i północnej do Krakowa jest również bardzo prosty: Chcieli oni zadokumentować swoją solidarność z robotnikami polskimi w momencie, w którym Polska stanęła twarzą w twarz z agresją hitlerizmu.

Poprostu — swój do swego. Tak samo „dzielnicy prać“ księżdz Trzeciak jeździł do Erfurtu, witany tam owacyjnie przez hitlerowców. My utrzymujemy przyjaźne stosunki z socjalistami innych krajów, reakcja zaś polska brata się z faszystami niemieckimi i włoskimi. Rzecz gustu jest, co kto woli?

Tę wyjaśnić „zaniepokojonej opinii“ z Szarej Kamienicy, która ponadto alarmuje, że na cześć naszych gości wywieszono chorągwie francuskie, belgijskie i t. d. Rozumiemy przykreść i oburzenie endecków! Nie było ani chorągwi z swastyką, ani z różgami liktorskimi. Ten brak można jeszcze uzupełnić, niechże sobie standardy faszystowskie wywieszą gospodarze Szarej Kamienicy. Będzie im z tym do twarzy.

Nie możemy pominąć też milczenia łobuzerskiego wybrku ślenickiego watazki, który w niedzielę przemawiał w „Sokole“ i w mowie swej nazywał naszych

gości: międzynarodową zgrają zgrają tych, którzy wywiesili na swym transparentie hasło: Za wolność waszą i naszą.

Boli p. Doboszyńskiego stare polskie hasło powstańcze? Rzecz jasna! Hasłem faszystów wszystkich krajów jest wszakże zawołanie: Za niewolę waszą i naszą.

Hasło to pozostawiamy chętnie endeckim „elicie“, sami zaś pozostaniemy przy najlepszych polskich tradycjach. I wolimy już „zgraj“ francuskiej, belgijskiej, holenderskiej i skandynawskiej od przyjaźni „nadludzi“ z Rzymu i Berlina.

Wybory w Tarnowie prawomocne

Przeciw wyborom do Rady miejskiej w Tarnowie, odbytym w dniu 5 marca b. r., zostały wniesione protesty. Protesty te zostały obecnie rozpatrzone przez Wydział Wojewódzki i odrzucone,

jako niezasadne. Najpóźniej w dniu 19 b. m. winno odbyć się pierwsze posiedzenie Rady miejskiej, która — jak wiadomo — posiada większość socjalistyczną.

Śmiertelny wypadek na kopalni „Katowice“

W podziemiach kopalni „Katowice“ wydarzył się śmiertelny wypadek. Przy pracy na filarze w jednym z przodków na poziomie 400 mtr. spadający węgiel wybił stempel z pod kapy, a stempel ten ugodził rebracza Jana Borutę z Ma-

łej Dąbrówki. Obrażenia okazały się tak ciężkie, że Boruta przewieziony do miejscowego szpitala Spółki Brackiej, zmarł. Boruta osierocił żonę i jedno dziecko.

Krwawa tragedia w fabryce „Montanna“ w Katowicach

Szofer zastrzelił kierownika i popełnił samobójstwo. We wtorek o godz. 2-jej po południu na terenie fabryki maszyn „Montanna“ w Katowicach (Zawodzie — Bogucice) szofer dyrekcji fabryki zastrzelił siedmioma strzałami z rewolweru kierownika fabryki Barthela i popełnił samobójstwo, strzelając sobie w głowę.

Świadcami tragedii byli robotnicy, całkowicie oszołomieni przebiegiem rozgrywanej się tragedii. Kierownik Barthel był bardzo znienawidzony. Szkanował on robotników w sposób brutalny. Tak samo szofera prześladował już od długiego czasu.

Po zabójstwie robotnicy prosili

szofera, by nie popełniał samobójstwa, gdyż wszyscy staną w jego obronie, świadcząc o haniebnych metodach, stosowanych wobec robotników przez Barthela. Szofer oświadczył jednak, że skończy sam z tym podłym życiem, po czym wsiadł do samochodu i zastrzelił się.

Cała załoga fabryki w liczbie 220 robotników oświadczyła, że będzie brała udział w pogrzebie szofera.

Z Sekretariatu Zw. Rob. Przemysłu Metalowego oświadczają nam, że Barthel sabotował wszelkie umowy zarobkowe, że podczas rokowań wprowadzał do obrad wprost karzące metody. Był to typowy naczelnik, lisz wobec Dyrekcji, a brutalny wobec robotników.

Tragiczna śmierć kolejarza w Tarnowie

Na dworcu towarowym w Tarnowie, w czasie przetaczania wagonów, dostał się między bufory robotnik kolejowy, Józef Smola i doznał zgniecia głowy. Poniósł śmierć na miejscu.

Z Wawelu na całą Polskę

W roku bieżącym Festival Wawelski rozpocznie się wielkim koncertem, poświęconym utworom Chopina, który odbędzie się na dziedzińcu Zamku Królewskiego na Wawelu dn. 14.VI o godz. 21.00. Przy fortepianie zasiadzie znakomity chopinista Henryk Sztopka. Wieczór ten transmitują rozgłośnie węgierskie i angielskie.

Następne koncerty odbędą się 17 i 18 i 20.VI.

JUŻ UKAZAŁ SIĘ CZERWCOWY (6) NUMER PISMA MŁODZIEŻY SOCJALISTYCZNEJ „Młodzi Ida“

TREŚĆ: Władysław Pietrzykowski — „Wojna wolności z niewolą będzie ostatnią wojną“; Halina Krahel — „O władzie i postawie zagadnienia młodzieży“; W pamiętną rocznicę mordu na Matteottim... (kołuna poświęcona włoskiemu bohaterowi o socjalizm); Paweł Opalko — „Warunki pracy organizacyjnej młodzieży w Polsce“; Brunon Klimke — „Reforma rolna sprawa pilna i paląca“; 2 kolumna turystyki — „Jasne spojrzenia, mocne dionie, czyste dusze, zdrowe płuca...“ (M. Winter-Czarzohora we mgłę i słońcu; St. Siurbis — Praca, walka i odpoczynek); Czy Tatry są trudne; Ludzie na przełomie; Robert Froehlich — Wczasy robotnicze; Włodzimierz Lencki — W stołicy Jugosławii; Edward Hryniewicz — Zasady akcji letniej; J.P. — Świat w zdarzeniach; Dynizy Aezkolwiek — Film a życie, czyli gangsterzy w jarmarkach (feli-ton); Jerzy Rawicz — I popęd na przelaz (wiersz); Irena Aleksandrowicz — Tako rzeczce Zaratustra (feli-ton); K.H. — Na innych szpalach; Ankieta czytelników.

Cena n-r 10 gr. — Zamówienia nadsyłać na adres: Administracja „Młodzi Ida“, Warszawa-Sródka, Wawelska 7.

Sąd uwolnił męzobójczyń od winy i kary

Przed trybunałem sądu okręgowego w Katowicach odpowiadała za męzobójstwo 44-letnia Anna Skrzyś z Chelmu, pow. pszczyńskiego. Miała ona męża sławnego na cały powiat awanturnika, młodszego od siebie o 17 lat, 27-letniego Jana. Ponieważ wyprowadził na stałe awantury, bił ją, nie dawał na utrzymanie i t. p. nastąpiło z inicjatywy Skrzyśowej roztanie.

W nocy na 15 grudnia ub. roku Skrzyś przyszedł do żony i zaczął się dobijać tak, że kobieta musiała go w końcu puścić. Doszło wówczas do wielkiej awantury, w trakcie której Skrzyś wyraził się, że idzie po siekiere, którą Skrzyśowa wraz z dziećmi pozabija.

Kobieta pobiegła za nim i zarzuciła mu na szyję chustkę z głowy, którą zacisnęła, a kiedy padł na ziemię, pozostawiła go leżącego i wróciła do domu.

Rano przekonana się, że mąż nie żyje, udała się więc na policję i po wiadomości o wypadku, oświadczała, że nie miała bynajmniej zamiaru pozbawić męża życia.

Na rozprawie podtrzymała to, twierdząc, że zawsze sobie tak radziła, iż kiedy mąż jej awanturował się, chwytala go pod gardło i w ten sposób obezwadniała, a później pakowała do łóżka i na drugi dzień wstawiała go.

Przesłuchani świadkowie wystawili zmarłemu jak najgorsze świadectwo. Również i jego matka oświadczyła, że większego nieponia nie można było znaleźć na terenie całego powiatu.

Sąd przyjął, że Skrzyśowa nie miała zamiaru pozbawić męża życia, a działała w obronie koniecznej — uwolnił ją od winy i kary.

...dopóki nie porównała jej z wypraną w Radionie bluzką Irki!

Choć tyle trudu wkłada w pranie, nigdy nie udało się jej osiągnąć takiej białości bielizny. Nic dziwnego, bo prała zwykłymi środkami, a te usuwają tylko powierzchowny brud. Przy gotowaniu bielizny w Radionie jest zupełnie inaczej. Miliony drobnych pecherzyków tlenu przenikają na wskroś tkaninę, usuwając w ten sposób całkowicie brud. Bielizna będzie rzeczywiście czysta a co za tym idzie, idealnie biała.

RADION
pierze wszystko!
Do namoczenia Proszek Schichta

WIADOMOŚCI SPORTOWE

LEKKOATLETYKA

ZWIĄZEK GRECKI ZAPRASZA NA KLASYCZNY BIEG MARATOŃSKI

Grecki Zw. Lekkoatletyczny organizuje w dniu 8 października na antycznej trasie z Maratonu do Aten na stadion olimpijski pierwszy międzynarodowy klasyczny bieg maratoński. Na bieg ten Grecy nadesłali zaproszenie dla polskich biegaczy.

MIĘDZYPANSTWOWY MECZ LEKKOATLETYCZNY POLSKA — LITWA

W dniach 10 i 11 b. m. odbędzie się w Warszawie na stadionie Wojska Polskiego międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny Polska — Litwa w konkurencjach pań i panów. Będzie to pierwszy występ lekkoatletów litewskich w Polsce.

TENIS

O MECZ TENISOWY Z FRANCJĄ I CHINAMI

Wraz z trójką naszych tenisistów (Jędrzejowska, Baworowski, Tioczyński) wyjechał do Paryża sekretarz PZLT dr. Ozga, który prowadzi będzie pertraktacje w sprawie urzędzenia w lipcu w Warszawie meczów tenisowych z Francją i Chinami. Jednocześnie dr. Ozga proponuje zwiazkowi amerykańskiemu zaproszenie do Ameryki nie tylko Jędrzejowskiej, lecz również Tioczyńskiego i Baworowskiego.

JUGOSŁAWIA WYGRAŁA Z TRUDEM Z BELGIĄ 3:2

Półfinałowy mecz o puchar Davisa między Jugosławią i Belgią zakończył się zwycięstwem Jugosławii, ale w nieznacznym stosunku 3:2. Rozstrzygnięcie nastąpiło dopiero w ostatnim spotkaniu.

NIEMCY WYGRAŁY 5:0 Z ANGLIĄ

W półfinałowym meczu o puchar Davisa w strefie europejskiej Niemcy pokonali Anglię 5:0.

W finale Niemcy walczyć będą z Jugosławią.

JUGOSŁAWIA POKONAŁA WŁOCHY W MECZU O PUCHAR KROLOWEJ MARI

W kobiecym meczu tenisowym o puchar królowej Marii jugosłowiańskiej Jugosławia pokonała Włochy 4:1.

HIPPIKA

KTO ZDOBYŁ NAJWIĘCEJ NAGRÓD PIENIĘŻNYCH

Lista jeźdźców, którzy zdobyli największe nagrody pieniężne w tegorocznych międzynarodowych zawodach konnych przedstawia się następująco: kpt. Zahel (Rumunia) 3270 zł., kpt. Nowak 2780 zł., rtm. Komorowski 2140 zł., por. Bielke (Szwecja) 2040 zł., rtm. Skulicz 1910 zł., rtm. Czerniawski 1900 zł., rtm. Ryk 1735 zł., por. Wołoszowski 1620 zł., mjr. Kulesza 1340 zł., p. Krańska 1195 zł., kpt. Burniewicz 1190 zł., por. Ozels (Łotwa) 1095 zł.

TWORZĄ BĘDZIE OPEROWANY

Kontuzjowany na meczu Polska — Szwajcaria obrońca poznańskiej Warty, Twórcz, przebywa obecnie w klinice chirurgii urazowej, gdzie będzie w tych dniach operowany. Stwierdzono u niego zerwanie ścięgna środkowego w kolanie. Twórcz poleży w klinice 2 tygodnie, poczym wyjedzie do Poznania. Będzie on mógł grać na jesieni.

Radio warszawskie

CZWARTEK, 8 czerwca

WARSZAWA I: 7.00 Pieśń. 7.05 Muz. (płyty). 8.00 Dziennik. 8.15 Ork. def. 9.00 Transmisja z Plocka. 11.00 Organy. Flet i klawesyn (płyty). 11.30 Święto sportu Ziemi Lubelskiej. 12.00 Hejnał. 12.03 Poranek muz. (z Poznania). 13.00 „Szukajmy przyjaciół“ — felieton. 13.15 Muzyka obładowa. (z Wilna). 14.40 Wojako polskie. 15.00 Aud. dla wsi. 16.30 Koncert solistów (z Torunia). 17.15 „Echa mocy i chwały“. 18.50 „Znaczenie gospodarcze ziem wschodn.“. 19.00 Teatr wyobraźni: „Czwarty sejm Króla Stefana“. 19.30 Fragmenty oratorium Singera. 19.50 Utwory Karola Szymanowskiego (płyty). 20.20 Audyc. inform. 21.15 Muz. rozrywkowa ze Lwowa. 21.40 Teatr Wyobraźni: „Księżycowy kawaler“. 22.10 Muz. filmowa. 23.00 Ost. Dziennik. 23.05 Wiad. z Polski w jęz. włoskim. 23.15 Konc. muz. polskiej. Wyk.: Wanda Wermińska (śpiew). Jadwiga Szamotulska i Jerzy Lefel (fortepian na 4 ręce).

WARSZAWA II: 14.00 Parę inf. Program. 14.15 Pieśni polskie. 15.00 Sonaty w wyk. Casals i Horszowskiego (płyty). 15.50 Muz. lekka (płyty). 21.00 E. Grieg: Suita liryczna. (płyty). 21.15 Co to jest prawda? — odczyt, wygł. prof. Tadeusz Kotarbiński. 21.35 Preludia Debussy'ego w wyk. Bolesława Woytowicza (fortepian). 22.55 Muzyka taneczna (płyty).

PIĄTEK, 9 czerwca

6.30 Pieśń. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muz. (płyty). 8.00 Aud. dla szkół. 8.10 Muz. (płyty). 8.15 Czy należy robić zapasy? 11.00 „Sobótka w Czarnelesie“ — aud. dla dzieci. 11.25 Muz. (płyty). 11.30 Aud. dla uoborowych. 12. Hejnał z Krakowa. 12.03 Aud. południowa. 14.45 „Śladami Jacka Londona“ — pog. 15.00 Muz. popularna ze Lwowa. 15.45 Wiad. gospod. i Dziennik. 16.10 „Czego chce od nas Małopolska Wschodnia“ — pog. 16.20 Koncert kameralny (z Krakowa). 16.45 Rozmowa z chórami. 17.00 Muzyka tan. (płyty). 18.00 Utwory fort. w wyk. Włodz. Trockiego (z Wilna). 18.15 Utwory na śpiew i wiolonczelę w wyk. Michała Zabedy — Sumickiego — tenor i Tadeusza Litana — wiolonczela. 19.00 Książki, do których się wraca: „Pan Tadeusz“ A. Mickiewicza. 9.20 Chwila Biura Studiów. 19.30 „Przy wieczorach“ Koncert. 21.00 Rossini: „Cyryllik sewilski“ — opera. W przerwie o godz. 21.40: O Rossinim i „Cyrylliku“ — szkic literacki. 23.00 Ostatni dziennik. 23.05 Wiad. z Polski w jęz. niem. i węgierskim.

WARSZAWA II. 13.00 Sekstet Kazimierza Blaszke. 14.00 Pogawędka gospodarska: Jądrzejowski wiośnie. 14.05 Parę inform. Wiad. sportowe. Program. 14.15 Utwory wirtuozów współczesnych (płyty). 15.00 Koncert solistów: Cecylia Izzygrymowa (alt), Jadwiga Drage (skrzypce). 15.30 Muz. obładowa (płyty). 16.30 „Lorenzo da Ponte — librecista Mozarta. 17.05 Życie kulturalne stolicy. 17.25 Koncert kameralny. 21.00 Albert Roussel: Suita F-d-m (płyty). 21.15 Czy prawda jest względna? — odczyt. 21.35 Muzyka popularna (płyty). 22.00 Suity (płyty). 22.57 Muz. taneczna (płyty).

Oddłużenie rolnictwa

Wtorkowe obrady Sejmu (Dalszy ciąg ze str. 2)

Na popołudniowym posiedzeniu Sejmu we wtorek rozpatrywano projekt ustawy pos. Rączkowskiego o oddłużeniu rolnictwa.

Sprawa ta co pewien czas wpływa na powierzchnię w obecnym Sejmie i dotyczy długów, zaciągniętych przez rolników w okresie dobrej koniunktury dla rolnictwa, których rolnicy dzisiaj nie mogą spłacić wobec niskich cen produktów rolnych.

Poprzednia ustawa oddłużeniowa ekspirowała 1 czerwca r. b., a na sesji budżetowej Rząd sprzeciwił się przedłużeniu ustawy na dalszy czas, ponieważ powodu je ona wydatki dla Skarbu Państwa.

Projekt zgłoszony przez pos. Rączkowskiego, jest kompromisem pomiędzy żądaniami zadłużonych rolników a stanowiskiem Rządu.

MOWA WICEPREMIERA KWIATKOWSKIEGO.

P. wicepremier Kwiatkowski uważa, iż zbyt dużą wagę przypisuje się tej ustawie. Przy poprzednich aktach ustawodawczych i oddłużeniowych też sądzący, że dokonywała się przełomowa akcja, mająca uzdrowić gospodarkę rolnictwa.

Dalej p. wicepremier powiada: „Po wielkiej wojnie i w okresie wielkiej inflacji rolnictwa wszyscy dłużnicy oddużyli się nadzwyczaj radykalnie. Długi stopniały wówczas do 4% stanu z okresu przedwojennego. Ale to nie przyniosło rozwoju gospodarczego ze sobą.

Przeciwie, ten okres należy do lat ciężkiego przesilenia. Ustawodawstwo należy do parlamentu, tak jak rozdzienie należy do Rządu. Skoro więc na licznych konferencjach zostało przyjęte do wiadomości i uszanowane, że Skarb nie może przyjąć na siebie poważniejszych nowych świadczeń z tytułu oddłużenia rolnictwa wobec aparatu kredytowego, to dla Skarbu nie stanowi ta ustawa zasadniczej

przeszkody do jej wykonania, nawet w obecnym trudnym czasie. Pragnę więc tylko jak najogólniej zrekapitulować moje stanowisko w tej ważnej sprawie, posiadającej charakter programowy na bliższą i dalszą przyszłość. Wedle mego najgłębszego przekonania rolnictwo polskie potrzebuje najszerzego udostępnienia kredytów, kredytów tanich, długoterminowych, dogodnych w realizacji i w spłacie — a nie długotrwałego procesu oddłużeniowego (oklaski). I to mówię nie tylko dlatego, że w zasadzie najszerze warstwy rolnictwa polskiego są mało zadłużone, że obok jednego usiłującego zrzucić ze siebie ciężar długu stoi 3 lub 4 rolników, którzy pragną z kredytu korzystać. W polowie wypadków w zadłużeniu prywatnym — wierzycielami rolników są ponadto sami rolnicy, a sytuacja ich, tych rolników - wierzycieli jest często bardziej tragiczna, niż rolników - dłużników“.

P. wicepremier oświadcza w końcu, że rozpatrywana ustawa jest ostatnim zabiegiem mechanicznym regulującym stosunki pomiędzy rolnikami dłużnikami a wierzycielami, po czym trzeba będzie wrócić do myśli stworzenia taniego i dogodnego kredytu dla rolnictwa. (Oklaski).

W dalszej dyskusji pos. Lechnicki atakował Stronnictwo Ludowe za zgromadzenie w Przeworsku.

Pos. Dudziński uważa, że jest najwyższy czas, by posłowie rozjechali się do domów. Rząd ma ważne rzeczy do załatwienia i lepiej, żebyśmy mu nie przeszkadzali.

Ustawę przyjęto.

Przed zamknięciem posiedzenia pos. Schwarzbart odparł zarzut uczyniony przez p. Józwiaka Żydom, jakoby ich udział w Pożyczce Przeciwności był minimalny.

Na tym porządek dzienny wy-czerpano.

KURSY HANDLOWE

Poraniony w bóje

Na ul. Bartyckiej miała miejsce bója nożowa, ofiarą której padł Kazimierz Kondrat (Kasubka 20), lat 28, robotnik. Kondrata,

PL. GRZYBOWSKI 7. TEL. 6.89.71 — przyjmują zapisy słuchaczy (ek) do klas: 1) dla maturzystów, 2) absol. gimnazjum, 3) absol. szkoły powszechnej. Prospekty — bezpłatnie

KURSY KSIĘGOWO-HANDLOWE
MARIU DOMAŃSKIEJ, ZŁOTA 38/5
przyjmują zapisy na rok 1939/40.
Nauka popołudniowa wieczorna. Za-
dajcie prospektów. Kancelaria otwar-
ta 6-8 wieczorem, telefon 2.33.07.

Czytajcie prasę
socialistyczną

Ogłoszenia drobne

FOTOAPARATY

FOTO APARATY. Najtaniej. 60
rat. — Przynosimy do do-
mów, biur. Telefonować: 3-23-37.
1672

FOTO GRAFOWANIE umila ży-
cie. Kup aparat na raty.
Warszawska Spółka Fotograficzna,
Marszałkowska 152. 1748

FOTOGRAFICZNE aparaty, przy-
matyczne lornetki, geodezyjne in-
strumenty. Kupno — sprzedaż — za-
miana. Feigenbaum, świętokrzyska
30, tel. 6-54-72. 1749

„RADIX” sprzedaje, kupuje, za-
mienia fotoaparaty.
Placi najwyższe ceny. Króla Alber-
ta 6. 1671

KUPNO-SPRZEDAŻ

Fotograficzne aparaty od najtań-
szych do luksusowych, poleca
ratami, gotówką: Firer, Marszał-
kowska 6. 1555

DO sprzedania nowa rymaszyna
do rycowania zelówek. Ul.
Pawia 35 m. 26.

MYDLARNIA — Pokój, kuchnia
do sprzedania, Śliska 55.

ROWERY — Radioodbiorniki.
— Zamiana. — Naprawa. — Pate-
fony. — Platery. — Wyżymaczki.
— Wózki — Czerdziesi Rat.
— „TECHNOMAR”, Zielna 31. 1308

WÓZKI rowerowo - transportowe
różnych typów do 500
kg, od 120 złotych. Wytwórnia, To-
warowa 30, tel. 514-10.

MEBLE

ŁÓŻKA żelazne, mosiężne, ni-
klowane, tapczany, wóz-
ki dziecięce, meble leżarskie, mate-
race różnych systemów, odlewy że-
lżne, piece niklowane systemu ame-
rykańskiego stalopale sprzedaje de-
talicznie po cenach hurtowych fabryka
I. Neufeld
Warszawa — Praga, Brukowa 4
tel. 10-14-66. 1690

3 złote tygodniowo. Meble kuchenne
i przedpokojowe — pokoje panień-
skie. Kronfeld — Zamenhoffa 16. 1596

10 zł. miesięcznie tapczany, oto-
many, stoły i różne meble.
Wytwórnia, PRZECODNA 10. 987

RADIO

RADIOODBIORNIKÓW naprawa.
Badanie bezpłatne. Wytwórnia a-
paratów dźwiękowych. Jerozolimka
27, sklep 70. 720-01. 1728

ROWERY

75 zł.
Rowery
zaolziańskie

A. R rowery nowoczesne! zaolziańskie
skis — angielskie. Długo-
terminowe raty. Gotówką wysoki
rabat. Radiopren — Plac Żelaznej
Bramy 2. 1478

ROWERY, ramy, nowości dla cy-
klistów. Rybowski. Leszno 26.
Tel. 11-95-54.

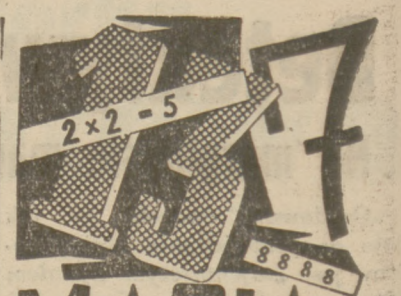
PODZIĘKOWANIE

Zarządowi i Członkom Stow. b.
Wieżniów Politycznych, serdeczne
podziękowania za wzięcie udziału w
pogrzebie Jana Kaz. Karpińskiego
składa

ZONA, DZIECI I RODZINA

Ofiara kąpieli

Wczoraj w południe, kąpała się w
Wiśle w miejscu niedozwolonym, za-
mostem kolejowym, 55-letnia Chaja
Foitycka (Franciszkańska 33). W pe-
wnej chwili F. natrafiła na głębie
i zaczęła tonąć. Na alarm, przyje-
chała motorówka z komis. rzecznego.
Policjanci, po krótkich poszuki-
waniach, wydobyli kobietę. Lekarz
Pogotowia, mimo usilnych zabiegów,
nie zdołał przywrócić F. do życia.
Zwłoki przewieziono do prosektorium.

MAGIA CYFR

czesto-zawodki
PEWNIJSZY JEST LOS
Z KOLEKTURY

DZIERŻANOWSKIEGO
NOWY ŚWIAT 64, Freta 5
ODDZIAŁ GIEZNO - CHROBRE 6014
TAM STAŁE PADA WIELE WYGRANYCH
co jest najlepsza reklama tej kolektury

Zakład Ortopedyczny I. ZAWODNIKA

WARSZAWA, LESZNO 25, TEL. 11-96-14. ROK ZAŁOŻENIA 1910.
Wykonywa: aparaty lecznicze (systemu Hessinga), ręce i nogi, gorsety
prostujące, bandaże rupturowe, pasy brzuszne i t. p. Specjalny oddział
obuwi ortopedycznego.

Dla robotników, pracowników, czł. ubezp. społcz. — znaczne ulgi.

Dział LEKARSKI

Dr. med. **J. ADLER**

Weneryczne, Skórne, Płciowe
Marszałkowska 113-35, tel. 509-49
od 9 r. — 9 wiecz. Niedz. do 5 pp.

WENERYCZNE i płciowe
Dr. **JOZEF GEISLER**
N. Świat 46, m. 22

oraz w Lec. Pańska 10 od 10-8 w.

Dr. **I. MILTAU**

WENERYCZNE i płciowe
SKÓRNE I PŁCIOWE
od godz. 3 do 9,
w niedziele i święta 12-5

Dr. **EWA MILEJKOWSKA**

chor. kobiece i akuszeria

POZNANSKA 37, tel. 7-21-66.

Dr. **Z. Fajncyn** LESZNO

Weneryczne, płciowe, skóry
i W LECZNICY LESZNO 27

ANALIZY LEKARSKIE

wykonywa Dr. med.

M. SALAMON

Warszawa, ul. Leszno 28 róg Kar-
mieleckiej, telefon 11-54-52.

KOBIECE, AKUSZERIA

porody, OPERACJE

Dr. med. **BERENDT**

LECZNICA SOLEC 58

gabinet prywatny NOWOLIPIE 20

godz. 4-7.

Dr. **S. KON**

chor. nosa, gardła i uszu

Targowa 46. Tel. 10-0-2-32

powrócił

Dr. **H. LEWIN** Króla Alberta

Weneryczne, płciowe —

skórne

od 9 r. do 9 w. w nie-
dziele do 2 pp. tel. 651-19

Dr. **GISER: CHMIELNA**

LECZN. PRYWATNA SPEC.

CHOR. PŁCIOWE, WENER. 47

przyw. przy. Złota 9 m. 18 w g. 9-10;

16-17 w lecznicy od 10 do 14 i 17-21

WENERYCZNE, PŁCIOWE

LECZNICA „DWOROWA” prywatna

Dr. med. **J. Hauswirth**

CHMIELNA 25, g. 11-30-8 w. Niedz. do 1 pp.

GAB. ELEKTROŚWIATOLECZN.

Diatermia krótkie fale d'ARSONVAL

A KUSZERKA

PORADY BEZPŁATNE

ciężarnym, karmiącym. Zastrzyki,

porody oraz wszelkie inne zlecenia

lekarskie

Chłodna 38 m. 11, II podw. III piętro

KINA

ADRIA (Wierzbowa 9): „Pościg”.

ATLANTIC: „Wielki wale”.

ANTINEA: „Przygody Tarzana” i

„Postrach Dzikiego Zachodu”.

AMOR (Elektoralna 45): „Księż-
niczka cygańska” i „Zataczymy”.

ACRON: „Młode orły” i „Rycerze
stepu”.

BALTYK: „Gdy Madelon”.

BIS (Elektoralna 1): „Prawda zwy-
cięża” i „Ostatni mobilnik”.

CAPITOL: „U kresu drogi”.

CASINO: „Booleo”.

COLOSSEUM: „Orły morskie”.

CZARY (Chłodna 29): „Zew półno-
cy” i „Zwycięska walka”.

ERA (Leszno 2): „Sitting Bull” i
film polski.

ELITE (Marszałkowska 31-a): „Je-
zebel” i „Dede”.

EDEN (Marszałkowska 1a): „Li-
nia Maginota”.

EUROPA: „Studentka”.

FAMA (Przejazd 9): „Złudzenia ży-
cia”.

FILHARMONIA: „Gibraltar”.

FLORIDA (Żelazna 61): „Maski lor-
da Blakeneya” i „Ostrożnie pro-
fesorze”.

FORUM (Nowiniarska 14): „Drum
— Indie mówią” i „Pod maską
złotyńcy”.

HOLLYWOOD (Hoża 29): „Prze-
stępcy” i rewia.

HELIOS (Wolska 8): „Serce mat-
ki”.

ITALIA (Wolska 8): „Zamknięty
świat”.

IMPERIAL: „Kochała ją dwóch”.

JURATA (Krak. Przedmieście 66):
„Włóczęgi północy” i „Milioner na
tydzień”.

KOMETA (Chłodna 49): „Wszędzie
kobieta” i rewia.

LOT (Czerniakowska 191): „Dzie-
sięci z Pawlaka”.

MIEJSKI: „Brawura”.

MEWA (Hoża 38): „Maskarada” i
„Piraci prerii”.

MASKA (Leszno 70): „Zawiniłam”
i „Zaginiona dziewczyna”.

MARS (Żoliborz): „Złotowłosa”.

MAJESTIC: „Pani i Cowboy”.

MUCHA (Długa 10): „Rycerze pu-
styni” i „Dzieje diabły”.

NOWA TOMBOLA: (Marszałk. 34):
„Fortanerciki” i „Anonimowy ko-
chanek”.

OLZA (Kredytowa 14): „Niebezpie-
czna granica”.

PETIT TRIANON (Sienkiewicza 8):
„Pola Elizejskie” i „Kłopoty Ma-
łej Pani”.

PALLADIUM: „Ucieczka w niezna-
ne”.

PAN: „Ostatnie ostrzeżenie” i
„Budź się żyj”.

POPULARNY (Zamoyskiego 20):
„Romans szulera” i „Ludzie za
mgłą”.

PROMIEN (Dzieln. 1): „Długa
młodość”.

PRAGA (Targowa 71): „Granica”
i „As kler”.

PRASKIE OKO (Zygmuntowska
Nr. 10): „Bohaterowie Sybiru” i
„Tajemnice Indii”.

RIALTO: „Wielbiciele panny Nan-
cy”.

ROMA (Nowogrodzka 49): „Kors-
rze północy”.

ROXY (Wolska 14): „Zapomniana
melodia”.

SEFINKS (Senatorska 29): „Burza
nad Bengali”.

SOKOL (Marszałk. 60): „Stradzone
życie” i „Prawdziwy przyjaciel”.

STYLOWY: „Panna Ewa”.

SORENTO (Krzypska 34): „Gehen-
na” i „Przygody Donalda”.

STUDIO: „Dom Bankowy”.

SWIATOWID: „Ukończony”.

SYRENA (Inżynierska 4): „W szpo-
nach Monte Carlo” i „Awantura”.

SWIT (Nowy Świat 19): „Serce
matki”.

SWIAT (Żoliborz): „Lokaj jaśnie pa-
ni” i „Dama Pikowa”.

TON (Puławska 39): „Chicago” i
„Dodatki”.

UNIA (Dzika 9): „Zgłoszyłam”
i rewia.

UCIECHA (Złota 72): „Maria Anto-
nina”.

VICTORIA: „Włóczęgi” z Szczepko
i Tonko.

Kto grają w kinach stolicy

KINO SFINKS Senatorska 29
pocz. 4, 6, 8, 10

Dziś poranki

Nasze ceny 75 gr. i 1 zł.

BURZA nad Bengali

KINO - TEATR KOMETA
Chłodna 49

„Wszędzie kobieta”

NA SCENIE REWIA.

MAJESTIC Pocz. 5, 7, 9, 15

W niedz. i święta od 12.30 poranki

Ostatnie dni!

Gary COOPER — Merle OBERON

w uroczym filmie

PANI i Cowboy

Dozw. od 16 lat

Balk. 75 gr. Parter 1 zł.

FAMA PRZEJAZD 9

pocz. 6, 8, 10

Dziś poranki

Wielki film społeczny

Złudzenia życia

wg. powieści Czarina — CYTADELA

W rol. gł. ROBERT DONAT i ROSALIND
RUSSEL

Nasze stałe ceny 1 zł i 75 gr.

FILHARMONIA
Pocz. 4, 6, 8, 10.

GIBRALTAR

Eryk v. Stroheim

Vivianne

Romance

75 gr. 1 zł.

HOLLYWOOD Poczatek 5, ost. 9, 15

w niedz. i św. 2, 30 ost. 9, 15

PRZESTĘPCY

w rolach główn. SESSUE HAYAKAWA

VIKTOR FRANCO

Na scenie występy artystów
scen warszawskich

MIEJSKI pocz. 6, 8, 10.

w święta 4, 6, 8, 10

BRAWURA

MYRNA LOY CLARK GABLE

SPENCER TRACY

Ulgowe ważne za wyjątkiem so-
bót i świąt.

COLOSSEUM Pocz. 5, 7, 9, 15

Dozw. od 12 l.

OLIVIA de HAVILLAND i GEORGE BRENT

Film

na czasie! **Orty**

MORSKIE

Redaktor MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Odbito w drukarni Sp. Nakładowo - Wydawniczej „Robotnik”, Warszawa, Warecka 7.